

Fremtidens vidunderlige verden

USA's OG Storbritanniens PLACERING I PROFETIERNE

Oversat fra 1980 udgaven af Herbert W. Armstrong's bog

"De Forenede Stater og Storbritannien i Profetierne.

Profetierne i Bibelen har været sørgeligt misforstået, og det er ikke så mærkeligt! Nøglen til at åbne den profetiske dør har været forsvundet i flere tusinde år. Denne nøgle ligger i forståelsen af det amerikanske og det britiske folks identitet i Biblens profetier. Vi vil her i en nøddeskal fortælle den mest fascinerende historie nogensinde. Hvad enten man er skeptiker, ateist eller kirkemedlem, vil det være den mest overraskende åbenbaring. Selv i en kort og sammentrukket version er den enkel og let at forstå, og tilligemed er den en BEVIST sandhed. Ingen science fiktion kan måle sig i at være pakket med spænding, alt opslugende og besynderlig, end denne fængslende historie fra Biblen.

Herbert W. Armstrong skrev således om temaet i sine artikler: "Den Eneste Levende Gud inspirerede for omkring 2500 år siden, sine profeter til at skrive profetier der fylder ca. en tredjedel af hele Biblen, og disse skrifter er bevaret for os den dag i dag. I skrifterne nævnte han datidens byer og nationer af betydning her på jorden, og Han forudsagde nøjagtigt, hvad der igennem årene ville ske med hver eneste af dem. I hvert eneste tilfælde er profetierne gået i opfyldelse!"

"Det profeterede skete med Babylon, Tyrus, Sidon, Askelon, Asdod, Ekron; det skete med Egypten, Assyrien, Kaldæa, Persien, Grækenland og Rom. Ikke en eneste mangler! Profetierne var nøjagtige."

Den samme højeste Gud har i andre profetier forudsagt nøjagtigt, hvad der vil ske med USA, Storbritannien, Vest Europa, Mellemøsten og Rusland!"

Første del

Hvor i Biblens profetier er USA nævnt? Er landet overhovedet omtalt? USA er den rigeste nation på jorden og muligvis den mest magtfulde. Amerikanerne og briterne er af samme folkeslag, og sammen besidder de over to tredje dele af al rigdom og ressourcer i verden. Resten af nationerne tilsammen må deles om lidt over en fjerdedel. Denne rigdom er kommet i USA's og Englands besiddelse siden 1800. Der er intet fortilfælde i historien om et folk eller en nation, der er vokset så hurtigt i tal, rigdom og magt. Aldrig var en nation så rig. Hvorfor?

Kunne disse rige nationer være overset i profetierne

Det er vigtigt at tage i betragtning, at USA og UK udgør de sidste værn om kristendommen. Det er dem, der har sendt missionærer ud til alle lande i verden, dem der har trykket og uddelt Biblen i utallige millioner og på alle tænkelige sprog. Vi ved, at Biblens profetier henviser til nutidens Rusland, Tyskland, Italien, Tyrkiet, Etiopien, Libyen og Egypten. Ville det være rimeligt, hvis Storbritannien og Amerika var fuldstændig ignoreret?

Selvfølgelig ikke og de er ikke ignoreret. Faktum er, at de er nævnt mere end nogen anden nation eller race. Alligevel har deres profetiske identitet været skjult. De fleste moderne nationer bliver ikke omtalt under deres nutidige navne. Som regel bliver de kaldt op efter deres forfædre, som f.eks. Tyrkiet omtales i profetierne som Esau eller Edom, fordi tyrkerne nedstammer fra Esau. Det samme er tilfældet med araberne, de bliver omtalt som Ismael, russerne er Magog, osv. Bibelens historie om vore forfædre og vor nutidige profetiske identitet er det mest forbløffende, ja forbavsende ... den mest fascinerende og interessante beretning der nogensinde er fortalt. Den er i virkeligheden den ledende tråd igennem hele Biblen fra 1. Mosebog til Åbenbarings bog.

USA's og Englands rigdom blev givet som løfte til Abraham

For mange århundreder siden blev denne rigdom, magt og nationale storhed lovet Abraham. Alligevel er der kun ganske få, der har læst om dette overvældende løfte, der er beskrevet i Biblen. Løftet om Messias og frelse ved Ham er velkendt af selv de mindst informerede bibelstudenter; men at Gud også gav Abraham et andet løfte med et fuldstændig anderledes og aldeles overraskende indhold, det har været skjult i skrifterne indtil nu.

Bemærk nu at Gud gav Abraham et to folds løfte, da han kaldte ham: "Herren sagde til Abram: 'Drag ud af dit land, fra din slægt og din faders hus til det land jeg vil vise dig; så vil jeg gøre dig til et stort folk, og jeg vil velsigne dig og gøre dit navn stort ... og i dig skal alle jordens slægter velsignes'" (1. Mosebog 12:1-3).

Dette løfte bestod af 2 punkter: 1) "Jeg vil gøre dig til et stort folk ... gøre dit navn stort." Dette var et materielt, nationalt løfte om, at hans afkom ville blive til en stor nation, et løfte angående race og materiel rigdom. 2) Den åndelige del af løftet drejede sig om NÅDE: "I dig skal alle jordens slægter velsignes," eller som det samme løfte er udformet i 1. Mosebog 22:18, "og i din sæd skal alle jordens folk velsignes." Dette løfte drejer sig om NÅDE igennem Kristus, denne "sæd", som det er forklaret i Gal. 3:8 og 16; Jesus af Nazaret nedstammede fra Abraham.

Altså RACE såvel som NÅDE

Løftet om at blive et "stort folk/nation" henviser alene til race, afstamning, ikke til "din sæd" Kristus som i dette tilfælde er ental. I senere gentagelser af løfterne til Abraham, taler Gud om "sæd" i flertal.

"Da Abram var ni og halvfemsindstyve år gammel, åbenbarede Herren sig for ham og sagde til ham: 'Jeg er Gud den Almægtige; vandre for mit åsyn og vær ustraffelig, så vil jeg oprette min pagt mellem mig og dig og give dig et overvættets stort afkom ... thi jeg gør dig til fader til en mængde folk; derfor skal dit navn ikke mere være Abram, men du skal hedde Abraham ... '" (1.Mos.17:1-5).

Nu blev der føjet betingelser til løfterne, nemlig Abrahams lydighed og livsførelse. Bemærk, at "overvættes stort afkom" nu er blevet "til fader for en mængde folk", mere end en nation. Og nu "skal konger nedstamme fra dig". Ikke kun en konge, men flere end én ... (vers 6). Dette kan ikke henvise til den "ene sæd" Kristus. De følgende vers beviser det. "Jeg vil gøre dig overvættes frugtbar og lade dig blive til folk, og konger (flere end én) skal nedstamme fra dig" (vers 6). Bemærk at disse nationer og konger skal komme fra Abraham -- generationer -- mange efterkommere, ikke blot en linie der vil afstedkomme spredte individer, der måske vil blive Abrahams afkom i kraft af forjættelse (Gal. 3:29). De spredte, individuelle kristne udgør ikke nationer. Her er der tale om RACE, ikke om nåde. "Jeg opretter min pagt mellem mig og dig og dit afkom efter dig fra slægt til slægt" (1. Mose. 17:7). Afkom er FLERTAL -- "fra slægt til slægt." "Og jeg giver dig og dit afkom efter dig din udlændigheds land, hele Kana'ans land, til evig eje, og jeg vil være deres Gud!" (vers 8). Bemærk at landet -- materiel ejendom -- bliver lovet til afkom i FLERTAL, for hvem han vil være DERES, ikke hans, Gud. Denne flertalsform DU OG DIT AFKOM EFTER DIG FRA SLÆGT TIL SLÆGT, bliver brugt igen i vers 9.

Løftet er ikke opfyldt i jøderne

Det følgende er meget vigtigt, hav det i erindring, -- JØDERNE har aldrig udgjort mere end een nation. De er ikke, og har aldrig været, MANGE nationer. Vi har her en overraskende profeti -- et højtideligt løfte fra Almægtige Gud, der ikke er blevet opfyldt hverken i Kristus, i kristne, eller i jøderne. Vi må se efter et antal NATIONER, der hverken er kristne eller jøder. Så overraskende det end er, må vi finde disse nationer eller fornægte Guds løfte! Gud prøvede Abraham og han adlød i tillid og tro. Han ADLØD -- endog så langt, at han var villig til at ofre sin eneste søn om nødvendigt. Efter denne prøve var løftet ikke længere betinget, nu blev det UBETINGET.

"Jeg sværger ved mig selv, lyder det fra Herren: Fordi du har gjort dette og ikke sparet din søn, den eneste, for mig, så vil jeg velsigne dig og gøre dit afkom talrigt som himmelens stjerner og sandet ved havets bred; og dit afkom skal tage sine fjenders porte i besiddelse; og i din sæd skal alle jordens folk velsignes, fordi du adlød mig" (1. Mos. 22:16-18).

Løftet er nu UBETINGET og Gud har SVORET på det. Abraham har allerede opfyldt sin del af aftalen; nu MÅ Gud opfylde sin andel uden at svigte.

Der er en yderligere detalje i løftet -- disse nationer der nedstammer fra Abraham "skal tage sine fjenders porte i besiddelse." En port er en smal indgang eller stræde. Når der er tale om nationale porte, kan det passe på passager såsom Panama Kanalen, Suez Kanalen eller Strædet ved Gibraltar. Løftet bliver gentaget til Rebekka i 1. Mosebog 24:60.

Én Nation og En Sammenslutning af Nationer

Disse utrolige løfter blev gentaget til Isak og senere til Jakob. Ismael og Abrahams andre sønner var ikke medregnet i denne fødselsret. Esau, Isaks søn og Jakobs tvillingebroder, solgte den og blev dermed forkastet. Løftet blev gentaget til Isak, som det er nedskrevet i 1. Mosebog 26:1-5. Igen til Jakob i 27:26-29, og der tilføjes MATERIEL

velsignelse i form af rigdom fra "jordens fedme" samt profeti om, at hedninge nationer skal regeres af Israels førstefødselsrets besiddere. I 1. Mosebog 28:13-14 bliver der atter føjet yderligere til løftet, at Israels nationer med tiden skal "brede sig mod øst og vest, mod syd og nord", altså rundt om i hele verden.

Senere viste Gud sig for Jakob som nu hed ISRAEL, og definerede yderligere disse kommende "mange nationer" således: "Jeg er Gud den Almægtige! Bliv frugtbar og mangfoldig! Et folk, ja folk i hobetal skal nedstamme fra dig, og konger skal udgå fra din lænd (1.Mos. 35:11). Så "folk i hobetal" vil tage form som EN NATION -- en stor, rig og magtfuld nation; og en anden vil blive en SAMMENSLUTNING AF NATIONER -- en gruppe, eller et statssamfund af allierede nationer.

Løftet blev aldrig opfyldt med jøderne, og da der i Bibelen ikke er nævnt nogen specifik sand kirke, kan det heller ikke være opfyldt i en kirke. Kirken, der er omtalt i Bibelen, er ikke En Gruppe Nationer eller En Nation, men er en gruppe kaldede individer, der er spredte i alle nationer. Alligevel skal dette overraskende løfte være opfyldt, ellers må vi benægte Bibelen og Guds hellige Ord!

FØRSTEFØDSELSRETEN og Scepteret

Vi kommer nu til den tydeligste bibelsandhed, som de færreste har bemærket.

De åndelige løfter, -- løftet om "den ene sæd", som er Kristus og frelse igennem Ham -- kalder Biblen "SCEPTERET". Dette løfte, som er kendt af de fleste, blev givet til jøderne. Jesus Kristus var fra Judas stamme og Davids hus. "Frelse", sagde Jesus, "udgår fra jøderne" (Johs. 4:22). "For jøde først", forklarede Paulus, "og så for græker" (Rom 1:16).

Dette er bekræftet i 1. Mos. 49:10: "Ikke viger kongespir fra Juda."

Men den overraskende kendsgerning, som få synes at have bemærket, er "at FØRSTEFØDSELSRETEN var Josefs". Den Josef der blev solgt af sine brødre som slave til Egypten, hvor han senere blev statsminister og administrerede fødevarefordelingen -- Josef som blev kaldt "en rig mand" ligesom hans efterkommere var bestemt til at blive. "Thi Juda herskede over sine brødre, og af hans midte skulle fyrsten tages (løftet om Scepteret), men førstefødselsretten blev Josefs" (1. Krønikebog 5:2).

Førstefødselsretten som Esau solgte til Jakob -- løftet om national storhed og materiel rigdom -- blev aldrig givet til jøderne som kommer fra Judas stamme. Derfor skal vi naturligvis ikke forvente at finde opfyldelsen af dette løfte hos jøderne i dag.

Førstefødselsretten er Josefs

Hvad er da denne førstefødselsret? Det er en ret man opnår ved fødslen. Ordet "nåde" betyder ufortjent gunst -- noget der IKKE er ens ret, IKKE arvet ved fødsel, men skænket som en ufortjent gave. En "førstefødselsret" er arvet gennem fødsel, en RET. Følgelig indeholder ordet "førstefødselsret" en arv, der består af MATERIELLE velsignelser, overdraget fra far til søn -- velsignelser man ikke kan tage med sig, når man dør.

Hvad er et SCEPTER? Det er et emblem, et billede på kongelig magt og stilling. Gud lovede en ubrudt linie i det kongelige dynasti, der skulle kulminere med Jesus Kristus, der bliver Konge over Konger. Derfor var Sceptret inkluderet i løftet om evig frelse IGENNEM Kristus.

Bemærk dette, det er meget vigtigt! Scepteret, der er det åndelige løfte om NÅDE, ved hvilken ALLE nationer skal velsignes, gik til JUDA, men FØRSTEFØDSELDRETEN gik til JOSEF. Førstefødselsretten er besiddelsen af landet Palæstina; besiddelse af fjendernes materielle passager; at regere over hedninger og eje deres lande, sprede sig og kolonisere rundt om i verden! Disse to faser af løfterne til Abraham er delt mellem to forskellig stammer af Israel!

1. Mosebog kapitel 48, beretter den interessante historie, om hvordan den gamle Israel overdrog førstefødselsretten til sine to sønner. En god ide at læse hele kapitlet.

Læg specielt mærke til, at Jakob (Israel) adopterede de to drenge Efraim og Manassa som sine egne legale sønner. Deres moder var egypter. I vers 16 siger han, "... så at mit navn og mine fædres, Abrahams og Isaks, navn må blive nævnt ved dem." Fra dette øjeblik skulle DE hedde "Israels Hus". Det er DEM som retmæssigt bærer navnet ISRAEL ikke jøderne! "... at de må vokse i mængde i landet", fortsætter Jakob sin velsignelse. HVEM skulle gro i denne lovede mængde? Vær sikker på at bide mærke i dette, -- IKKE Juda altså ikke jøderne, -- med Josefs sønner, Efraim og Manassa og deres afkom.

De to skulle begge vokse og blive til utallige mængder. Men engang med tiden, som det fremgår af en anden profeti i Esajas 49:20, som vi kommer tilbage til, skulle efterkommerne fra disse to drenge adskilles. Efraim ville miste Manassa, som da ville blive til en selvstændig nation -- Jakob, der stadig talte om Manassa, sagde: "Også han skal blive til et folk, også han skal blive stor; men hans yngre broder skal blive større end han, og hans afkom skal blive en mangfoldighed af folkeslag!" (vers 19).

Således blev EFRAIM og MANASSA, Josefs sønner, indehavere af førstefødselsretten. HVOR er Efraims og Manassas efterkommere i dag? De må være et eller andet sted. Efraim må være en gruppe, eller et statssamfund, og Manassa må da være den største nation på jorden! Enten er dette således, ellers taler BIBELEN ikke sandt.

David overtager tronen

Efter at Jacob og hans tolv sønner var døde i Egypten, formerede deres afkom sig igennem de ca. fire hundrede år, de kom til at opholde sig der, muligvis til et sted mellem tre og seks millioner mennesker. Da kaldte Gud Moses og gjorde ham specielt egnet til at lede disse Israels børn ud af det slaveri, der efterhånden var overgået dem i Egypten.

Da de var nået til Sinaibjerget på ørkenhalvøen, vedtog Gud en pagt med dem og etablerede dem dermed som en NATION -- Hans nation -- imellem verdens kongeriger. Deres regering var teokratisk, hvilket betød, at deres civile, åndelige og religiøse love blev givet direkte af Gud. Gud selv var deres Konge, og Han regerede dem igennem et system af dommere.

Snart begyndte Israelitterne at forlange en konge, ligesom de hedenske nationer rundt omkring dem havde. Gud gav dem da Saul som deres første menneskelige konge. Han var imidlertid ikke en god konge, og hans hjerte var ikke ret med Gud -- Saul mistede tronen og hans dynasti endte med ham.

Gud valgte da David, en mand efter Hans eget hjerte, til at sidde på Israels trone. Der var ingen familiær forbindelse mellem David og Saul. Ligesom Abraham, på grund af hans lydighed, hans ærlighed og oprigtighed, fik David det mest overraskende, **UBETINGEDE** løfte fra Gud. Dette løfte er lige så ukendt som førstefødselsrets løfterne Abraham fik.

Pagten med David

Lad os lave en kort resume fra skrifterne, der beretter om denne forbløffende pagt med David. Ligesom med Abraham gjorde Gud denne pagt med David ubetinget og ubrydelig.

David ville bygge Gud et stort tempel i Jerusalem. Den Almægtige svarede: "Når dine dage er omme og du hviler hos dine fædre, vil jeg efter dig oprejse din sæd, som udgår af dit liv, og grundfæste hans kongedømme " (2. Sam. 7:12). Det var hans søn Salomon, der blev konge efter David; "han," fortsatte Gud, "skal bygge mit navn et hus, og jeg vil **GRUNDFÆSTE HANS KONGETRONE EVINDELIG**" (vers 13).

Bemærk det! Davids trone som Salomon sad på, blev grundfæstet **FOR EVIGT!** Hvis denne trone ikke eksisterer mere, så har Gud ikke holdt sit løfte! Der er dem der siger, at løftet var betinget af Salomons og de efterfølgende kongers lydighed. Lad os se hvad skriften siger til det:

"Jeg vil være din sæd en fader, og den skal være mig en søn! Når den synder, vil jeg tugte den med menneskestok og menneskers slag," -- ja, læg mærke til det, men -- "men min miskundhed vil jeg ikke tage fra den, som jeg tog den fra din forgænger" (versene 14-15). Sauls dynasti døde med ham. Gud lover her, at han aldrig vil tage tronen bort fra Davids linie på samme måde. Davids dynasti **SKAL VARE EVIGT!** Fortsæt nu i næste vers: "Dit hus og dit kongedømme skal stå fast for mit åsyn til evig tid, din trone skal stå til evig tid!"

Igennem alle historiens generationer

Ikke alene var tronen sikret **FOR EVIGT**, den skulle fortsætte med at eksistere uden afbrud for altid -- igennem **ALLE GENERATIONER!**

"Jeg sluttede en pagt med min udvalgte, tilsvor David, min tjener: 'Jeg lader din sæd bestå for evigt, jeg bygger din trone fra slægt til slægt'" (Sal. 89:4-5). "...hans æt skal blive for evigt, hans trone for mig som solen, stå fast som månen, for evigt, og vidnet på himlen er sanddru" (versene 37-38).

"Thi så siger Herren: David skal ikke fattes en mand til at sidde på Israels hus' trone" (Jer. 33:17). Som historien beretter, var Zedekias den sidste konge der sad på tronen i Juda, og han blev slået ihjel sammen med alle sine sønner og noble mænd i 585 f. Kr. i

landflygtighed i Babylon. Der er ingen historisk beretning om denne trone efter dette årstal. Var der ingen af Davids slægt til at fortsætte hans dynasti fra den dato? Nogen mener at Kristus overtog denne trone. Men det gjorde han ikke. Han blev i stedet korsfæstet, genopstanden og fór til himlen. Han VIL komme igen, og nu er der ikke længe til, for at bestige denne trone som Kongernes Konge og Herrernes Herre. Men, KAN Jesus Kristus når Han kommer igen til jorden, overtage en trone der for længst er ophørt med at eksistere?

Vil Kristus komme til en ikke eksisterende trone

Hvis Davids trone ophørte sammen med Zedekias, så eksisterer den jo ikke i dag. Hvis den ikke eksistere, hvordan kan Kristus da sidde på den. Se Lukas 1:32-33. Eftersom tronen skulle fortsætte igennem generationerne, hvad så med generationerne imellem Zedekias og Jesu fødsel?

"Så siger Herren: Hvis min pagt med dagen og natten brydes, så der ikke bliver dag og nat, når tid er inde, da skal også min pagt med min tjener David brydes, så han ikke har nogen søn til at sidde som konge på sin trone" (Jer. 33: 20-21). Dag og nat fortsætter stadig. Hvad med Davids trone?

"Har du ikke lagt mærke til, hvorledes dette folk siger? 'De to slægter, (Israel og Juda) Herren udvalgte, har han forkastet!' Og de smæder mit folk, fordi det i deres øjne ikke mer er et folk" (vers 24).

Men hvad svarer Gud? "Så siger Herren: Hvis jeg ikke har fastsat min pagt med dag og nat, givet love for himmel og jord, SÅ vil jeg også forkaste Jakobs afkom og min tjener David og ikke af hans afkom tage herskere over Abrahams, Isaks og Jakobs afkom" (vers 25).

Stærke ord, disse! Med mindre du kan stoppe vor gamle jord fra at dreje rundt om sin akse -- med mindre du kan flytte sol, måne og stjerne fra himlen, siger den Almægtige, så kan du ikke afholde Ham fra at holde sin pagt. Denne erklærer, at han igennem alle generationerne, FOR ALTID, lige fra David og Salomons tid vil holde en af deres linie og dynasti på denne trone!

Måske ikke nødvendigvis over HELE Israels hus eller jøderne -- men i det mindste over en del af dem og nok til at udgøre en nation.

Igen må vi huske på SCEPTER-løftet, som inkluderer denne linie af konger indtil kulminationen ved KRISTI genkomst: "Ikke viger kongespir fra Juda, ej herskerstav fra hans fødder, til han, hvem den tilhører, kommer, Ham skal folkene lyde" (1. Mos. 49:10).

Vi tester om Bibelen taler sandt

Har scepteret forladt Juda? Eksisterer tronen ikke mere? Eller gør den, som Gud lovede så sikkert. Eksisterer denne trone i dag, som Kristus kan overtage når Han kommer igen. En levende, uafbrudt eksisterende trone?

Det er Biblens troværdighed, der står på spil! Guds Ord er på spil!

Anden del

De tolv stammer deler sig i to nationer

ISRAELS HUS er ikke jødisk! Dem der udgør det er ikke JØDER, og har aldrig været det! Dette faktum vil vi nu uigendriveligt bevise.

. Da David døde, blev hans søn Salomon konge efter ham. Salomon beskattede folket for hårdt, og regerede i strålende pragt, som muligvis ikke er set hverken før eller siden. Han giftede sig med hedenske kvinder, ofrede til deres idoler og engagerede sig i mange synder, så Gud sagde: "Fordi det står således til med dig, og fordi du ikke har holdt min pagt og mine anordninger, som jeg pålagde dig, vil jeg visselig rive riget fra dig og give din træl det ... jeg vil rive riget ud af din søns hånd ..., men give din søn én stamme deraf for min tjener Davids skyld og for Jerusalems skyld, den by, jeg udvalgte" (1.Konge. 11:11-13).

ISRAEL skiller sig ud fra Davids trone

Bemærk det! Det er RIGET, ikke en del af det, som skal rives bort. Det er er DEL, een stamme som skal blive tilbage. Denne stamme, Juda, skal forblive under tronen -- hvorfor? "FOR DAVIDS SKYLD!" Davids dynasti må ikke blive afbrudt. Gud vil holde sin pagt!

Da Salomon døde, overtog hans søn Rehabeam tronen. Uden tøven forlangte folket at blive lempet i skattebyrden. Deres talsmand hed Jeroboam, (Salomons tjener). De talte indtrængende til Rehabeam: "Din fader lagde et hårdt åg på os, men let du nu det hårde arbejde, din fader krævede, og det tunge åg, han lagde på os, så vil vi tjene dig" (1.Kong. 12:1-5)

"Har min fader lagt et tungt åg på eder, vil jeg gøre åget tungere; har min fader tugtet jer med svøber, vil jeg tugte jer med skorpioner" (versene 6-14).

Israel gjorde oprør.

Kommandoråbet til folket lød: "Til dine telte, Israel!" Udfordringen til det royale hus var, "Sørg nu, David, for dit eget hus!" (vers 16).

"Således brød Israel med Davids hus, og det er stillingen den dag i dag. Men da hele Israel hørte, at Jeroboam var kommet tilbage, lod de ham hente til forsamlingen og hyldede ham som konge over HELE ISRAEL. Der var ingen der holdt fast ved Davids hus undtagen JUDAS stamme" (1-Konge 12:19-20).

"Da Rehabeam var kommet til Jerusalem, samlede han hele Judas hus og Benjamins stamme" (vers 21). Rehabeam ville kæmpe for at bringe Israels hus tilbage, men Gud sagde: "I må ikke drage op og kæmpe mod eders brødre israelitterne ... thi hvad her er sket, har jeg tilskikket" (vers 24).

Israel delt i to nationer

Læg nøje mærke til at Judas hus, som også Benjamins stamme er indlemmet i, under Kong Rehabeam, nu var ved at forberede krig imod de resterende ti stammer anført af Efraim og Manassa. Altså var de nu to ADSKILDTE NATIONER. Ordet Jøde er blot kælenavn for Judas, og det anvendes kun om én nation, nemlig den der stammer fra Judas hus -- aldrig om Israels hus.

Første gang ordet Judæerne (Jøderne) bliver nævnt i Biblen er i 2. Kongebog 16:6. Noter det!

Akaz overtog kongegerningen i Jerusalem og sad på Davids trone (versene 1-2). Samtidig hed kongen Peka i Israel og han allierede sig med Kong Rezin af Syrien og sammen gik de imod Jerusalem og belejrede Kong Akaz, men de var ikke stærke nok til at angribe (vers 5). "På den tid drog Kong Rezin af Aram (Syrien) -- Israels allierede i kamp mod Juda (Jerusalem) -- og Remaljas søn, Kong Peka af Israel, op for at angribe Jerusalem -- og efter at han havde jaget judæerne ud af Elat ..." (vers 6).

Så første gang vi møder ordet "judæer" (Jøde) i Bibelen, finder vi ISRAEL i krig med "JUDÆERNE"! Israels allierede, Syrien, drev JØDERNE ud af byen Elat!

Dette fastslår, at JØDERNE er en selvstændig nation ligesom ISRAEL. Det er FORKERT nu om dage at kalde Jøderne "Israel." De er ikke Israel -- de er JØDER (JUDÆER)! Hvor end ISRAEL befinder sig i dag, husk da på at ISRAEL ikke betyder Jøde! Hvor end de bortkomne ti stammer af Israel er i dag, så er de ikke Jøder! Når du ser navnene "Israel" eller "Israels hus", "Samaria", eller "Efraim" nævnt i profetierne husk da, at DET ER ALDRIG JØDERNE DER HENVISES TIL, det er til Israel som var i krig imod Jøderne!

Intet sted i Biblen henviser ordet "ISRAEL" til Jøderne. Udtrykket "Israel" alene, eller "Israels børn" kan dog til tider inkludere Jøderne, hvis det handler om alle 12 stammer. Jøder er Israelitter ligesom Sjællændere er Danskere, men DE FLESTE ISRAELITTER ER IKKE Jøder, lige så lidt som de fleste danskere ikke er Sjællændere. Jøderne er Judas Hus alene! De er EN DEL af Israelitterne. Men når disse folk er omtalt som NATIONER og ikke som kollektive individer, inkludere ordet "Israel" aldrig Jøderne. "Israels Hus" betyder ALDRIG "Jøder". Det er de to stammer i Jerusalem under Davids dynasti, der hedder Judas Hus. Den døende Israel sagde om Efraim og Manassa, Josefs sønner: "Lad mit navn blive nævnt på dem." De bærer sandelig navnet "Israel" den dag i dag.

Fra dette punkt i historien bliver Judas stamme sammen med Benjamin og en part af præsterne fra Levis stamme kaldt "JUDAS" ikke Israel. De TI stammer anført af Efraim og Manassa, bliver fra samme tidspunkt kaldt "ISRAEL". De er ikke Jøder og blev aldrig kaldt Jøder!

Fra den tid blev Israels børn, de tolv stammer, delt i TO NATIONER!

For første gang i historien tilfalder FØRSTEFØDSELSRETTEEN en nation, NEMLIG Israel anført af Efraim og Manassa; SCEPTRET forbliver i den anden nation der

hedder "JUDAS HUS". De to faser i løftet til Abraham er nu delt ud til hver sin SELVSTÆNDIGE NATIONER!

Igennem mange generationer forblev Israel og Juda selvstændige nabonationer, og de havde hver deres konge. Hvorfor er præster og bibelstuderende uvidende om dette, når hele fire bøger i Biblen, 1. og 2. Kongebog, 1. og 2. Krønikebog er viet til at fortælle det. Disse fire bøger handler om disse to selvstændige, rivaliserende kongerigers historie? Se på landkortene bagerst i din Bibel, der vil du se de to nationer klart afmærkede.

Juda beholdte Jerusalem som hovedstad i området, der var kendt som Judæa. Israel besatte territoriet nord for Judæa, og Samaria blev dets hovedstad. Derfor bliver Israel til tider benævnt "Samaria" i profetierne. Dette er også en vigtig nøgle til at kunne forstå profetierne. Jøderne er ALDRIG medregnet, når der er tales om "Samaria" i profetierne -- det er altid de TI stammer, Israels Hus.

Israels Hus er ikke Jøder

Det skal slås helt fast, at Israel og Juda ikke er to navne for den samme nation. De var, er og vil vedblive at være TO SELVSTÆNDIGE NATIONER indtil Kristi genkomst, TO ADSKILDE NATIONER. "Judas Hus" betyder ALTID Jøderne".

Denne sondring er af vital betydning, for at kunne forstå profetierne. Eftersom de fleste Bibel studerende ikke kender denne basale forskel, er de ude af stand til at forstå profetier!

Næste gang vi læser om "Jøderne" i Biblen, da er Israels Hus drevet i landflygtighed, og ingen ved, hvor de opholder sig, og navnet Jøder er alene møntet på Judas Hus. Der er ingen undtagelser i Biblen!

Israel i landflygtighed og forsvundet!

Det første Jeroboam (fra Efraims stamme) gjorde efter at være blevet konge over Israels Hus, var at stille to guldkalve op, og dermed indføre idoltilbedelse i kongeriget. Historien findes i 1. Kongebog 12:28-33.

Denne afgudsdyrkelse og brud på Sabbatten (Eze.20:10-24) var den synd, som blev den største forbandelse for nationen Israel. Generation efter generation talte Gud indtrængende til Israels Hus og tryglede dem om at vende sig fra traditioner -- fra deres forfædres veje, -- og komme tilbage og overholde Guds love. Men igennem syv forskellige dynastier under 19 konger, fortsatte Israel sine nationale synder, -- synder SÅ STORE i GUDS øjne, at Han til sidst tillod, at de blev besejret og sendt i landflygtighed.

I 721 f. Kr. blev Israel endelig drevet ud af deres land -- ud af deres hjem og deres byer -- og drevet som fanger til Assyrien syd for Det Kaspiske Hav!

"Derfor blev Herren såre fortørnet på Israel og drev dem bort fra sit åsyn, så der ikke blev andet end Judas stamme tilbage" (2. Kong.17:18).

I 2. Mosebog kapitel 26 finder vi Guds højtidelige advarsel til alle Israels børn. HVIS de ville tilbede Ham alene, undgå afgudsdyrkelse og holde Hans Sabbatter; leve efter Hans love og holde budene, da ville de arve de nationale, materielle løfter, Gud havde lovet Abraham. De ville vokse i antal, blive rige og magtfulde, -- blive den mest dominerende nation på hele jorden. Men, hvis de afslog og var oprørske, ville de blive straffet SYV GANGE -- et tidsrum på 2520 år (7x360) -- i fangenskab og undertrykkelse og mangler.

Her i 721 f. Kr. (husk denne dato) begyndte Israels Hus sin 2520 år lange landsforvisning, der skulle fortsætte til 1800 e. Kr.

Israels Hus mistede sit identitets TEGN -- Sabbatten -- tegnet der identificerede dem som ISRAEL -- JA, DE MISTEDE FULDSTÆNDIG DERES IDENTITET! De kendte end ikke selv deres nationale navn. De ansås for at være HEDNINGER!

I 2. Mose. 32:12-17 berettes der om, hvordan Gud oprettede en pagt med Israel, og at tegnet på pagten skulle være Sabbatten, et tegn der identificerede dem som Hans pagts indehavere. Skabelsen af sabbatten var hellig for Gud, Han hvilede på den og velsignede dagen, og bød mennesker hvile og tilbede Ham på denne dag. Denne fremgangs måde ville altid holde menneskene i kontakt med den sande Gud -- hviledagen ville altid erindre mennesker om SKABELSEN. Skabelsen er BEVISET på Gud. Den identificerer Ham, og meningen var at holde menneskene i vished om den sande Gud. Da Israel kasserede Guds Sabbat, varede det ikke længe, før de også havde glemt Gud og gik over til afgudsdyrkelse. Indtil da var Israel den eneste nation der holdt sabbatten, idet alle andre nationer for længst var gået over til afgudsdyrkelse. Israel blev drevet i landflygtighed, fordi de havde kasseret dette TEGN, og snart kendte de ikke selv deres identitet. Læs Ezekiel 20:10-24.

Af samme grund -- for at have forkastet sabbatten -- blev også Judas drevet i fangenskab. Se Jeremias 17. Nogle Jøder kom dog tilbage 70 år senere under ledelse af Ezra og Nehemias. De havde lært af erfaringerne i Babylon, og de blev meget strenge sabbat overholdere, og ydermere tilføjede de så mange restriktioner, at Jesus fejede denne labyrint af menneskelige regler bort, idet han sagde: "Sabbatten er gjort for mennesket og ikke mennesket for Sabbatten". Ortodokse Jøder har bibeholdt den originale Sabbat. DERFOR -- fordi de har beholdt Sabbatten -- bliver disse folk, der stammer fra Jøderne under Ezra og Nehemias -- bliver de i dag ansete for at være ISRAEL! De er dog kun en del af JUDAS HUS, for dem der ikke kom tilbage med Ezra og Nehemias mistede også deres identitet. Det er verden ikke klar over.

Så skete det, "at Herren til sidst drev Israel bort fra sit åsyn, som han havde sagt ved alle sine tjenere profeterne; og Israel måtte vandre bort fra sit land til Assyrien" (2. Konge. 17:23). De FORLOD Samarias land og kom aldrig tilbage. Hedninger blev forflyttet dertil og overtog hjemmene og byerne, (vers 24), og det var disse hedninger, der var kendt som Samaritanere på Kristi tid. En mere detaljeret beretning om Israels landflygtighed findes i 2. Kongebog 18:9-12 og 17:5-18.

"Thi i lang tid skal israelitterne vente uden konge og fyrste, uden slagtoffer og stenstøtte, uden efod og husgud," (Hoseas 3:4). Eftersom det var DEM der bar navnet "Israel", ikke Jøderne, da er det DEM der vil TABE sin identitet! De ville miste navn, sprog, religion og land. Esajas 28:11; 62:2; 40:27; Jeremias 16:13; Hosea 1:8-10; Hosea 2:5-6.

ISRAEL kom aldrig tilbage

Israel kom ikke tilbage sammen med Jøderne under Ezra og Nehemias, som nogen synes at tro. De der kom tilbage for at genrejse templet og genindsætte tilbedelse i Jerusalem 70 år efter JUDAS landflygtighed, var Jøder der i lænker var blevet drevet til Babylon af Nebukadnezar.

Læg nøje mærke til følgende fakta:

- 1) I 721 f. Kr. blev ISRAEL "drevet bort fra sit land til Assyrien" (2. Kong. 17:23). ALLE blev drevet bort -- fuldstændig... "der var kun Judas stamme tilbage," (vers 18). Det var KUN JUDA der blev tilbage.
- 2) Mere end 130 år senere, kom Nebuchadnezzar af Babylon og drev Jøderne i fangenskab -- Juda -- som var den eneste af de tolv stammer, der var tilbage i Palæstina.
- 3) De, af Jøderne, der kom tilbage til Palæstina for at genopbygge templet og restaurere tilbedelse 70 år efter, var ALLE af Judas Hus -- ALLE JØDER, -- ALLE af den gruppe, der var blevet ført bort af Nebukadnezar, og de kom tilbage "til Jerusalem og Juda, hver til sin by" (Ezra 2:1).

Det var kun folk fra Judas, Benjamins og Levis stamme, de tre der udgjorde JUDAS HUS, der kom tilbage ved denne lejlighed (Ezra 1:5). Det vil sige, at folk i Jerusalem på Kristi tid kom fra disse tre stammer, IKKE fra Israels Hus. Og de fleste, om ikke alle af dem der dengang blev omvendte, kom fra Benjamins stamme, som Paulus også nedstammede fra.

Israels Hus blev kendt som "De forsvundne ti stammer"! Et UKENDT navn, og de havde et ukendt sprog!

Men HVILKET navn har de i dag? Hvor de end er, hvem de end er, så er det DEM og ikke Jøderne, der er indehavere af førstefødselsretten. Der er DEM, ikke Jøderne, der efter at have udstået deres straf, der bestod af landsforvisning indtil 1800 e. Kr., der har modtaget de ubrydelige løfter til Abraham om national storhed, rigdom og magt. Det er Manassa, der i år 1800 e. Kr. skulle blive verdens største selvstændige nation -- Efraim skulle blive en endnu større sammenslutning af nationer! Hvor kan de være i dag?

Tredje del

Jeremias' mystiske mission

Da Israel var drevet ud af deres land af assyrerne i 721 f. Kr., havde Juda som nation endnu ikke syndet. Igennem Hosea siger Gud: "Men selv om du, Israel horer, må Juda ej gøre sig skyldig" (Hosea 4:15).

Men senere siger Han: "Hun så, at jeg forstødte den troløse kvinde Israel for al hendes hors skyld," og til sidst siger Gud, "Den troløse Israels sag står bedre end det svigefulde Judas" (Jer. 3:8-11).

Således blev Jøderne da også drevet ud af deres land 130 år senere end Israel. De blev drevet i landflygtig og 2520 års national afstraffelse.

Gud kaldte en profet med en ganske bestemt hensigt, hvis virkelige kommission ikke er blevet forstået. Denne profet var Jeremias. Han er en af de tre eneste mænd, der var helliget før de blev født. De andre to er Johannes Døberen og Jesus Kristus (Jer. 1:5).

Da Jeremias blev kaldet var han en ganske ung mand på sytten år og inden han havde endt sit arbejde, var han en gammel hvidhåret patriark. Kommissionen er beskrevet i Jeremias 1:10: "Se, jeg giver dig i dag myndighed over folk og riger til at oprykke og nedbryde, til at ødelægge og nedrive, TIL AT OPBYGGE OG PLANTE". Der står det! Jeremias blev sat over nationer - flere end en. Han var en jøde der boede i Juda. Han blev sat til at være profet over Juda - men ikke kun Juda. Over nationerne dvs. Juda og Israel! Han skulle gøre to ting: nedrive noget, og derefter opbygge og plante et eller andet.

Gud brugte profeten Jeremias til at advare Juda mod sine synder og om den kommende invasion med landflygtighed som følge, som Nebukadnezar af Babylon vil bringe over dem, hvis de ikke omvendte sig. Jeremias blev brugt som sendebud imellem Juda og den kaldæiske Kong Nebukadnezar. Det er velkendt at Jeremias blev brugt til at ødelægge kongeriget Juda.

Men ... følg nu med i din Bibel! Han fik også til opgave at plante og bygge! Hvad skulle han plante og bygge? Det der blev ødelagt og rykket op med rod og sendt bort fra Juda - DAVIDS TRONE. Han blev sat over kongeriger - Israel og Juda. Han blev brugt til at nedbryde denne trone i Juda. Så hvad var hans opgave i Israel? Bid nu mærke i det her. Den anden halvdel af hans mystiske opgave, der ikke er blevet forstået af verden - *at plante og bygge!* Så vidt verden ved, var den sidste konge, der sad på Davids trone, Zedekias. Han blev kastet ned og tronen blev rykket op med rod og ført ud af Juda i året 585 f. Kr. Næsten 600 år før Jesus Kristus blev født!

Hvad skete der så? Havde Gud glemt sin pagt med David? Eksisterede tronen ikke mere? Det er sandt at kongeriget, regeringen i Juda ophørte, ligesom det var sket med kongeriget Israel 130 år tidligere! Men lad os se hvad mere, han havde fået til opgave - at PLANTE OG OPBYGGE! At plante og opbygge i Israels Hus, der i disse mange år havde været uden konge - i det FORSVUNDNE Israel, der nu opfatter sig selv som HEDNINGER! Derfor, fordi de er hedninger, har deres identitet og opholdssted været skjult indtil *de sidste tider*, som vi befinder os i vore dage!

Juda i landflygtighed i Babylon

Ved opmærksomt at læse Jeremias' bog, vil du bemærke, at de første kapitler handler om hans arbejde med at varsle Jøderne om den overhængende invasion og tilfangetagelse, medmindre de omvendte sig. De omvendte sig ikke. Til sidst kom invasionen. Den første belejring var i 604 f. Kr. nøjagtig på den dato der svarer til 9. december efter den romanske kalender. Nebukadnezar marcherede ind og besatte Jerusalem. Han drev imidlertid ikke alle Jøderne ud med det samme, heller ikke Kong Jojakim, der fik lov til at blive og regere under Nebukadnezars opsyn. Han fortsatte således på tronen og hans søn overtog den

efter ham og derefter hans bror Zedekias som regerede indtil år 585 f. Kr. Læs 2. Kongebog kapitel 24.

I Kong Zedekias' 11. Regeringsår, belejrede den kaldæiske hær igen Jerusalem og indtog byen, som blev ødelagt tilligemed kongepaladset og templet. ALLE Kong Zedekias' sønner blev slået ihjel for øjnene af ham, så der ikke var nogen til at fortsætte hans dynasti. Alle Judas prinser blev myrdet. Kong Zedekias fik derefter øjnene stukket ud, og lænket blev han ført til Babylonien, hvor han døde. Du kan læse om alt dette i 2. Kongebog 25, 2. Krønikebog 36 og i Jeremias kapitlerne 49 og 52.

Jeremias' mystiske rejser

Her til dette punkt er den første del af Jeremias' opgave udført! Så vidt verden har kunnet se og har ment lige siden, så er Davids dynasti SLUT! Der er ingen konge til tronen, Judas sidste konge var død. Alle prinser, der kunne være mulige arvinger til tronen, var blevet myrdet. Ingen levende arving til at føre tronen videre.

Men hvad med den ANDEN del af Jeremias' store opgave? Var Gud i stand til at holde sin pagt med David? Kunne han overhovedet plante og opbygge denne trone? Jeremias var imellem de jødiske fanger; men for at kunne udføre den anden del af opgaven behøvede han at være i frihed!

Læs Jeremias 40:1-5: "Livvagtsøverstens lod Jeremias hente og sagde til ham: 'Herren din Gud har udtalt denne ulykke over dette sted ...se, nu tager jeg i dag lænkerne af dine hænder. Hvis det tykkes dig godt at drage med mig til Babel, så drag med ... Se, hele landet står dig åbent; gå hvor det tykkes dig godt og ret! ... Og livvagtsøverstens gav ham rejsetæring og gave og lod ham gå.'"

Jeremias var nu fri til at udføre anden halvdel af sin opgave. Hvor tog han hen? Nu kommer vi til den mest overraskende, forbløffende og fascinerende del af Jeremias' bog, som har været fuldstændig overset.

"Jeremias gik da til Gedalja ... i Mizpa og bosatte sig hos ham iblandt folket, der var levnet i landet" (Jer. 40:6).

Denne Gedalja havde været guvernør over en gruppe jøder i landet, imedens det var underlagt Kongen af Babylon; men eftersom Jerusalem var ødelagt, havde han flyttet sit hovedkvarter til Mizpa. Men kongen i Ammon gjorde sammensværgelse med en jøde der hed Jisjmael, og myrdede Gedalja og folkene under ham. Jeremias var imellem de få overlevende.

"Derpå bortførte Jisjmael som fanger hele resten af folket i Mizpa, *kongedøtrene* og hele folket, der var ladet tilbage i Mizpa, og over hvem livvagtsøverstens Nebuzar'adan havde sat Gedalja ...bortførte dem som fanger og gav sig på vej til ammonitterne" (Jer. 41:10).

Fik du rigtig fat på det? Læs det igen. Imellem disse Jøder var kongens døtre. Zedekias', konge af Juda og af Davids dynasti, døtre!

Kong Zedekias var død. Alle hans sønner var blevet myrdet sammen med alle prinserne i Juda. ALLE mulige arvinger til Davids trone var døde på nær kongen døtre! Nu kan vi se, hvorfor Jeremias tog til Mizpa!

Jeremias flygter med det kongelige afkom

Snart blev Jisjmael udskiftet med en anden leder, der hed Johanan. De frygtede konsekvenserne fra Nebukadnezar og hans hær, så de bad profeten: "Måtte vor bøn nå dit øre, så du beder til Herren din Gud ...Måtte Herren din Gud kundgøre os, hvilken vej vi skal gå, og hvad vi skal gøre" (Jer. 42:1-3).

Guds Ord kom til Jeremias, og han sagde til dem, at de ikke skulle frygte, at Han ville beskytte og befri dem. Men folket ønskede at flygte til Egypten. Gud advarede dem imod det. Hvis de tog til Egypten, ville Nebukadnezars sværd nå dem der, og de ville dø (Jer. 42:7-16).

Men som folk som regel gør, så afviste de Guds advarsel. "Du lyver! Herren vor Gud har ikke sendt dig" (versene 2-3).

Så tog Johanan "hele Judas rest ... mænd, kvinder og børn, kongedøtrene ... også profeten Jeremias og Baruk, Nerijas søn (Jeremias' skriver). Og de kom til Takpankes" (versene 5-7).

Baruk var Jeremias' følgesvend og sekretær. Det er vigtigt her at lægge mærke til, at Gud lovede at beskytte også ham. "Så siger Herren, Israels Gud, om dig Baruk ...Se, hvad jeg har bygget, nedbryder jeg; hvad jeg har plantet, rykker jeg op, det gælder al jorden ... Men dig giver jeg dit liv som bytte, alle vegne hvor du kommer" (Jer. 45:2-5). Baruks og Jeremias' liv var under guddommelig beskyttelse! Da flokken ankom til Egypten advarede Gud dem igennem Jeremias, at de skulle dø ved sværdet og hungersnød og "ingen undslipper så han kan vende hjem til Judas land" (Jer. 44:12-14). Ja, det var kun nogle få stykker i denne flok, der var under guddommelig beskyttelse. En guddommelig mission skulle udføres. De få stykker skulle slippe bort, FLYGTE! Herren fortsætter i vers 28: "Kun de, der undslipper sværdet, skal vende hjem fra Egypten til Judas land." Jeremias, Baruk og det kongelige afkom der skal genplante og genopbygge Davids trone, er under guddommelig beskyttelse og skal flygte tilbage til Juda! Derefter skulle Jeremias rejse til et fremmed land, som han ikke kendte; Jeremias 15:11-14.

Lad nu Esajas fuldende denne profeti: "Thi fra Jerusalem udgår en rest, en levning fra Zions bjerg. Hærskarers Herres nidkærhed virker dette ... Den bjergede rest af Judas hus SLÅR ATTER RØDDER FORNEDEN OG BÆRER SIN FRUGT FOROVEN" (Esajas 37:32,31).

Denne rest, mindst en af kongens døtre, som er sammen med Jeremias, skal slå rod nedad! Dette er det samme som AT GENPLANTE. Og bære frugt opad! Blive GENBYGGET!

Har Gud holdt sin højtidelige pagt og løfte om at holde Davids trone levende? Hvor skulle denne genopbyggelse og genplantning have fundet sted? Kan vi finde det i Guds

Ord? Ja, det kan vi! Stedet og folket imellem hvem tronen blev reetableret er klart identificeret.

Fjerde del

Det mystiske brud

Hvor tog Jeremias, Baruk hans sekretær og en eller flere af kongedøtrene hen. Historien stopper brat ved dette punkt. Belyste bibelstudenter har længe været klar over, at de ti stammer, der bar navnet Israels Hus, har været forsvundet og befinder sig et eller andet sted imellem hedningenerationerne uden at være blevet opdaget. Deres identitet og opholdssted er en af de ting Gud har skjult for verden. Alligevel er det i de sidste tider, når kundskab skal forøges, og de vise skal komme til at forstå (Dan.12:4,10), at vi skal finde løsningen på hemmeligheden igennem profetierne, som har været lukket indtil nu.

Først skal vi undersøge et mystisk brud, der skete i Jakobs søn Judas tid. Judas blev far til tvillingesønner. Den først fødte var kongelig for igennem ham skulle løftet om scepteret opfyldes. "Da tiden kom, at hun skulle føde, da var der tvillinger i hendes liv. Under fødslen stak der en hånd frem, og jordmoren tog og bandt en rød snor om den, idet hun sagde: 'Det er ham, der først kom frem'. Men han trak hånden tilbage, og broderen kom frem; så sagde hun: 'Hvorfor bryder du frem? For din skyld er der sket et brud'. Derfor gav man ham navnet Perez (på hebr. samme som brud)'" (1.Mos.38:27-30).

Hvorfor skulle denne mærkelige historie være nedskrevet i Biblen, hvis ikke dette brud mellem de to tvillinger eller deres efterfølgere på et eller andet tidspunkt i historien ville blive helet? Det skete ikke i tvillingernes levetid.

Zeras, tvillingen med den røde snor fik fem sønner (1. Krønike. 2:6). Fik en af Zeras sønner til sidst tronen og heled dermed bruddet? David, Zedekias og Kristus kom alle fra Perez' linie og ikke fra Zeras. Overvej nu dette; 1) bruddet betød overdragelse af scepteret fra Perez' til Zeras linie; 2) denne overdragelse fandt ikke sted før Zedekias (han var fra Perez' familiegrene), den sidste konge i Juda som døde i Babylon; 3) derfor måtte helbredelsen ske efter Zedekias' død. 4) Eftersom Davids linie (Perez) altid skulle sidde på tronen gennem alle generationer, ville det kun være muligt at hele bruddet, enten ved ægteskab eller ved overdragelse.

Fra historien ved vi, at Zeras efterkommere vandrede mod nordvest indenfor nationen Skytien. De senere efterkommere sluttede sig til de ti stammer, der emigrerede til Irland i Kong Davids tid. I mellemtiden følte Perez, (David-Zedekias) linien sig ophøjet og Zeras linie der følte, at sceptret retmæssigt tilhørte dem, var fornædret for så vidt det angik kongelig magt.

De tre overdragelser

Vi vil nu se på en passage i profetierne, der er blevet komplet misforstået. Læs nu Ezekiel 21 og begynd ved vers 18. Det fremgår tydeligt, at Herren her taler om Judas fangenskab i Babylon. I vers 25 siger han: "Og du gudløse hedning, Israels fyrste, hvis time slår, når din misgerning er fuldmoden, så siger den Herre Herren: Bort med hovedbindet, ned

med kronen! (Dette skete under første halvdel af Jeremias' opgave). Som det var (kongeværdigheden, tronen), er det ikke mere! Op med det lave, ned med det høje!" Den danske oversættelse af næste vers 27: "Grushobe, grushobe, grushobe gør jeg det til. Ve det! Således skal det være, til han kommer, som har retten til det; ham vil jeg give det." Den engelske King James oversættelse lyder frit oversat til dansk: "Vælte omkuld, vælte omkuld, jeg vil vælte den omkuld! Den skal ikke være mere, indtil Han kommer, hvis ret det er, og jeg vil give den til ham."

Lad os fuldtud forstå dette. "Bort med hovedbindet (diademmet), ned med kronen". Kong Zedekias af Davids dynasti havde kronen. Her siger skriften den skal væltes omkuld. Det blev den, da han døde i Babylon, og hans sønner og alle Judas noble var blevet myrdet.

"Som det var, er det ikke mere!" Diademmet skal ikke afskaffes, men en omvæltning vil forekomme -- tronen skal overleveres -- en anden skulle bære kronen. Guds løfte til David skulle ikke brydes.

"OP med det lave, ned med det høje!" Hvem er høj? Kong Zedekias af Juda. Men han blev afsat, han mistede tronen. Juda har været høj imedens Israel har været lav -- Lav alle disse år uden en konge (Hosea 3:4). Perez' linie har været høj imedens Zeras linie var lav.

"Vælte omkuld, vælte omkuld, jeg vælter det omkuld ... indtil han kommer, som har retten til det." Hvad var det der skulle væltes omkuld? Diademmet og tronen. Ikke én gang men tre gange. Vælte omkuld ... ved at sætte Zedekias, der var af Perez' linie, lavt, og nu højne Zeras linie og lade Israels Hus komme til magten. Den første af de tre omvæltninger, som også var den første halvdel af Jeremias' kommission, var hermed udført.

"Som det var, er det ikke mere!" Betyder dette, at kronen ophørte med at eksistere? Overhovedet ikke! Hvordan kunne den blive udsat for tre omvæltninger -- dvs. overdraget fra en til en anden, hvis den ikke eksisterede? Kunne den da, efter tre overdragelse, blive givet til ham -- Kristus ved hans genkomst -- som ene og alene har retten til den, hvis den ikke eksisterede? Hvordan kunne han, der var lav, blive høj, hvis kronen ikke var mere? Nej, meningen er: Den skal ikke overdrages mere indtil Kristi genkomst! Da skal den overdrages den sidste gang. Gud vil stå fast ved sit løfte til David, at igennem alle generationer skal en af hans efterkommere bære denne krone!

Den anden halvdel af Jeremias' kommission må nu gennemføres. Denne krone skal GENPLANTES og GENOPBYGGES. Kronen skal overdrages til en anden!

Hvor og til hvem

En "gåde" og en "lignelse" taler

Dette betroede hverv, at plante og opbygge Davids trone, bliver åbenbaret i en gåde og en lignelse holdt i et symbolsk sprog, som ikke er blevet forstået før nu i disse sidste tider. Nu står det derimod så klart, at selv et barn kan forstå meningen!

Det syvende kapittel i Ezekiels profeti handler om denne historie. Læs det med stor omhu. Bemærk først hvem dette budskab er adresseret til, ikke til Juda eller Jøderne, men til Israels Hus. Det er et budskab til vor nutid, der fortæller om de forsvundne ti stammer af Israels Hus! Ezekiel får først bud om at fortælle en gåde og derefter en lignelse. Gåden findes fra vers tre til ti. Fra vers elleve forklare Herren meningen.

"Sig til den genstridige slægt" (Eze. 17:12). Den genstridige slægt er de ti stammer af Israel (Eze. 2:9), til hvem Ezekiel blev sendt som profet (Eze. 2:3; 3:1). Ved I ikke hvad dette betyder? Sig: Babylon ...", og her bliver gåden forklaret (Eze. 17:12-24). En stor ørn kom til Libanon og tog Cederens top. Dette, bliver det forklaret, er et billede på Kong Nebukadnezar af Babylon, der kom til Jerusalem og tog Kongen af Juda til fange. "Spidsen af træets skud brød den af, og bragte den til et kræmmerland", er et billede på kongesønnerne, der også bliver taget i fangenskab. "Så tog den en plante der i landet". Det betyder at Nebukadnezar tog også af folket i Judas land. "Han plantede den i en sædemark ved rigeligt vand, for at den skulle vokse og blive en yppig, lavstammet vinstok". Det betyder at Jøderne fik en pagt om, at de kunne leve i fred og formere sig, selv om de var under kaldæisk styre. Den anden store ørn, repræsenterer Farao af Egypten, oplyses det.

Gåden dækker den første halvdel af Jeremias' opgave. Lad os nu se på den anden halvdel -- plantningen af Davids trone!

Det kommer i en lignelse i versene 22-24.

"Så siger den Herre Herren: Så tager jeg selv en gren af cederens top. Fra Guds egen forklaring ved vi, at cedertræet repræsenterer nationen Juda. Top grenen er Judas konge. Gåden fortalte os, at Nebukadnezar tog top kvisten -- kongen. Nu fortæller gåden os at Gud, ikke Nebukadnezar, vil tage af topkvisten. Ikke topkvisten men AF topkvisten -- af Zedekias' børn. Men Nebukadnezar havde slået alle hans sønner ihjel. Ved sin profet Jeremias vil Gud tage AF denne topkvist og "... planter den" (vers 22).

"Så tager jeg selv en gren af Cederens top, af dens skuds spidser bryder jeg en tynd kvist og planter den på et højt, knejsende bjerg", fortsætter Den Almægtige! Jaså! "En tynd kvist"! Kvistene på toppen af cedertræet, repræsenterer Kong Zedekias' børn. En tynd kvist må således være billede på en DATTER! "Og planter den." Et symbolsk sprog der tydeligt fortæller, at denne jødiske prinsesse er den kongelige æt, der genplanter Davids trone? Hvor? "På et højt, knejsende bjerg" siger Herren. Symbolet "bjerg" repræsenterer altid en nation. Hvilken nation? "På Israels høje bjerg vil jeg plante den", svarer Herren (Eze. 17:23). Davids trone skal, fra det øjeblik den blev væltet omkuld i Juda, plantes i Israel. Kan det siges tydeligere?

Fortsæt i vers 23 "... og den (den tynde kvist, kongens datter) skal skyde grene og bære løv og blive en herlig ceder". Davids trone er altså ikke ophørt med Zedekiaz! Gud glemte ikke sit løfte! Sammenlign dette med en passage i Esajas 37:31-32: "Den bjærgede rest af Judas hus slår atter rødder forneden (plantes) og bærer sin frugt foroven". Denne bjærgede rest fra Juda blev plantet i Israel -- denne trone skal bære frugt. Hun skal gifte sig, have børn, og hendes sønner skal føre Davids dynasti videre.

Sidste del af vers 23 i Ezekiel 17: "...Under den skal alle vingede fugle bygge, i dens skygge skal de bo." Det "forsvundne" Israel, der nu har fået tronen overdraget efter atter

at være blevet en fri nation, skal med tiden sprede sig rundt om jorden og vinde dominans og magt. De skal besidde det ubetingede løfte om FØRSTEFØDSELSRETTE til Abraham.

Vers 24: "Og alle markens træer --". Et "træ" i denne gåde og lignelse står for en nation. Med andre ord, "alle jordens nationer"... " skal kende, at jeg, Herren, nedbøjer det høje træ og ophøjer det lave." Juda, det høje træ, der havde besiddet tronen i 131 år efter at Israel var blevet sendt i landflygtighed var nu blevet sat lavt. Israel blev ophøjet og blev igen en nation med en konge.

Herren fortsætter i samme vers: "...utørre det friske træ", Juda, "og lader det tørre blomstre." Israel, anført af stammerne Efraim og Manassa, der er indehavere af førstefødselsretten, skal nu blomstre og blive velstående, når tiden er inde dertil. "Jeg Herren har talet og grebet ind." Ja, førstefødselsretten ligger i Israel. De forsvundne skal -- selv om de formodentlig nu er en hedensk nation, så er det dem, der skal udvikle sig i den lovede store mængde -- blive til En Stor Nation og til En Sammenslutning af Nationer, der skal besidde deres fjenders stræder og blive et koloniserende folk, der breder sig over hele jorden. De skal velsignes med nationale ressourcer og rigdomme. Når de opnår denne nationale dominans husk da, at Davids trone er plantet hos dem!

Hvor tog Jeremias hen med den kongelige sæd for at plante den i det forsvundne Israels Hus? Hvor er de i dag? Er "bruddet" blevet lægt, og hvordan besteg en ætling fra Zera tronen? Kan vi vide det? JA, VI KAN! Det nøjagtige opholdssted er åbenbart i Biblens profetier! Vi kan følge Jeremias' rute i nutidig historie.

Fjerde del

Israels nye land

Vi er nu rede til at finde de forsvundne ti stammers opholdssted. Vi ved, at de i dag er et sted, Manassa som en nation og Efraim som en sammenslutning af nationer; magtfulde og ansete for at være hedninger. Når vi finder dem, vil vi finde en konge, der den dag i dag sidder på Davids trone!

Mange passager i profetierne handler om disse to folkeslag i de sidste tider. Forudsigelserne skulle først kunne forstås i "de sidste tider". Først da skulle budskabet bringes til dem af Guds særlige udvalgte!

Det er nødvendigt at erindre følgende:

Profeten Amos skrev under den 13. af de 19 konger i Israels Hus (Amos 1:1). I kapittel 9:8-9 skriver Amos: "Se, den Herre Herrens øjne er vendt mod det syndige rige, (Israels Hus -- Juda havde ikke syndet endnu) og jeg udsletter det af jorden (kongemagten og regeringen). Dog vil jeg ikke helt udslette Jakobs hus. Thi se, jeg byder, at Israels hus skal sigtes blandt folkene, som man sigter med sold, uden at et korn falder til jorden".

Denne profeti bliver som regel møntet på de spredte Jøder, men den har intet med Jøderne eller Judas Hus at gøre. Det drejer sig om Israels Hus, der blev drevet i landflygtighed, hvorfra de allerede var emigreret på den tid og havde spredt sig iblandt andre nationer, FØR Jøderne blev ført til Babylon. Denne profeti siger, at Israel (ikke Jøderne)

skulle blive sigtet ud imellem nationerne -- disse Israelitter der mistede deres identitet -- "uden at et korn falder til jorden."

Det var på dette tidspunkt, at Israels Hus' børn "skulle vente i lang tid uden konge eller fyrste" (Hosea 3:4), og at det var dette folk, der sivede ud blandt alle nationer, er soleklart. Mange Ny Testamente passager beviser det. Selv om mange af dem stadig var spredte i flere nationer i det første århundrede e.Kr., havde en del af dem bosat sig i deres egne områder i Jeremias' tid 131 år efter, at de var blevet landsforvist.

Israelitterne, der var indehavere af førstefødselsretten, skulle på et givet tidspunkt komme til et nyt land, som de skulle få i eje. I 2. Samuel 7:10 og 1. Krønike 17:9 siger Gud: "Jeg vil skaffe mit folk Israel en hjemstavn og plante det," (det var Jeremias der fik opgaven at plante kronen imellem dem) "så det kan blive boende på sit sted uden mere at skulle forstyrres." Denne passage viser, at det er det land, hvor de spredte Israelitter skulle samles, efter at de var jaget ud af det forjættede (lovede) land Palæstina. Imens dette land, Palæstina, lå ubenyttet hen, ville det være i hedningernes eje.

Vær nu yderst opmærksom! Efter at være blevet jaget bort fra Palæstina og sigtet ud imellem alle nationer; efter at have været mange dage uden konge; efter at have mistet der egen identitet -- skulle de "plantes" i et fremmed land lang borte, som skulle blive deres eget. Og her kommer det -- efter at været kommet til dette sted, skulle de ikke mere flyttes! Dvs. de er der stadig den dag i dag.

Der er andre profetier, der indikerer, at disse førstefødsels berettigede skulle blive et koloniserende folk, der var spredt rundt om i verden, og det er evident, at den spredning skulle foregå fra deres eget sted (land), som også skulle være sæde for David trone og regering. Bid mærke i dette! Når de var blevet "plantet i deres eget land" og Davids trone var blevet plantet der, "SKULLE DE IKKE MERE FLYTTES." Derfor skal dette folk findes på samme sted som Jeremias plantede kronen for 2500 år siden! Det er profetierne, der drejer sig om Israels Hus ved Kristi genkomst, der kan føre os til stedet, hvor Jeremias plantede den tynde kvist, kongens datter.

Israels Hus skal atter komme tilbage, ved Kristi genkomst, til Palæstina -- skal atter plante vingårde i Samaria, i deres oprindelsesland. Profetierne *fortæller, hvor de skal komme fra* til den tid, og det er der, vi skal finde de "forsvundne" ti stammer af Israel! De to efterfølgende "overdragelser" af tronen må skulle finde sted på dette samme sted.

Det forsvundne Israel fundet

Uden yderligere udsættelse lad os nu se profetierne der viser os, hvor indehaverne af førstefødselsretten og Davids krone opholder sig, og hvor jordens rigeste nationale velsignelser findes.

Husk hele tiden, at det ikke er Juda (Jøderne), vi beskæftiger os med. Det er Israels Hus. De har mange navne i Biblen "Efraim", "Josef", "Jakob", "Rakel" (Josefs mor), "Samaria", og "Israel" efter deres oprindelige hjemland.

I henhold til Hosea 12:2 da: "...efter østenstorm jager han stadig". "Østenvind" blæser vestover. Efraim må være gået vestpå fra Assyrien.

Da Den Evige Gud tilsvor David, at hans trone skulle være bestandig, sagde Han: "Jeg lægger havet under hans hånd og strømmene under hans højre" (Salm. 89:26). Tronen skulle tage sin plads, skulle plantes i havet.

Igenem Jeremias sagde Den Evige Gud: " Det troløse Israels sag står bedre end det svigefulde Judas. Gå hen og udråb disse ord mod NORD: Omvend dig, troløse Israel, lyder det fra Herren" (Jer. 3:11-12). Israel er tydelig identificeret som en selvstændig nation på samme niveau som Juda. Som det står skrevet, at i de sidste tider skal budbringere gå "NORDPÅ" (fra Jerusalem) for der at finde det forsvundne Israel og give dem denne advarsel. Vi ser nu, at lokaliteten er mod nord og vest i havet. Vers 18 siger: "I hine dage skal Judas hus vandre til Israels hus, og samlede skal de drage fra nordens land til det land jeg gav deres fædre i eje". Når Kristus kommer igen, skal de udvandre tilbage til Palæstina fra landet i NORDEN!

I Hosea 11:8, 10, siger Gud: "Hvor kan jeg ofre dig, Efraim?" og "... og bævende kommer sønner fra havet".

I Jeremias 31:8: "Se jeg bringer dem hid fra NORDENS land, samler dem fra jordens afkroge". I 31:24 og 31:1 ser vi, at denne profeti er for "hin tid" altså de sidste tider, og at det er adresseret til Israel (versene 2, 4 og 9) til Efraim (versene 6 og 9) og Samaria (vers 5). Som det fremgår, er der et yderligere hint i vers 10 " forkynd på fjerne strande" -- de dominerer åbenbart ved havet.

Med henvisning til Israels Hus (ikke Juda, Esaja 49:3, 6), siger Gud i 49:12: "Se nogle kommer langvejs fra, nogle fra nord og vest, nogle fra Sinims land. På hebræisk, som originalteksterne blev skrevet på, er der ikke noget ord for nordvest, men det bliver udtrykt ved ordene "norden og vesten". Det betyder bogstaveligt talt nordvest! "Sinim" er i nogle udgaver af Biblen oversat til at være "Australi eller Australien". Vi har nu lokaliseret NORDVEST for Jerusalem! Derfor skal NUTIDENS Israel - den samme nation Israel som Jeremias omplantede - findes nordvest for Jerusalem og være plantet i havet!

Lad os finde dette land! Det ni og fyrretyvende kapittel af Esajas begynder med ordene: "Hør mig, I fjerne strande." Folket der bliver tiltalt, bliver kaldt "fjerne strande" i vers 1 og "Israel" i vers 3.

Jeremias 31:9-10 "... jeg er Israel en fader. Min førstefødte er Efraim ... Hør Herrens ord, I folk" -(Efraim og Manassa) - "forkynd på fjerne strande".

"Fjerne strande så det med gru ... men Israel, du min tjener Jakob, hvem jeg har udvalgt" (Esajas 41:5-8).

Jeremias 31:10: Budskabet skulle forkyndes på fjerne strande, til de første blandt folkene (vers 7). Således er Israels Hus i dag, ligesom i Jeremias' tid, nationen der ligger på øer midt i havet, den første blandt nationer nordvest for Jerusalem. Folket bor langs kysten og er dermed et søfarende folk!

Der kan ikke længere herske tvivl. Tag landkortet over Europa og tegn en linie nordvest fra Jerusalem, tværs over det europæiske kontinent, indtil du kommer til havet og krydser over til øerne. Denne linie leder direkte til STORBRITANNIEN!

Sjette del

En "slange ved vejen"

Der er mange beviser på, at nutidens hvide, engelsk talende folk, Storbritannien og Amerika, faktisk er indehaverne af førstefødselsretten; idet de er efterkommerne af de forsvundne stammer, Efraim og Manassa af Israels Hus. Vi vil undersøge nogle få eksempler i dette hæfte.

Den største overraskelse ligger i, at navnet på briterne faktisk har sin oprindelse i det hebræiske sprog.

Briternes hebræiske navn

Israels Hus er pagtens folk. Det hebræiske ord for pagt er "Beriyth" eller "Berith". Efter Gideons død fulgte Israel den falske hedenske gud Baal. I Dommerbogen 8:33 og 9:4, bliver ordet Berit (pagt) sat sammen med Baals navn til Ba'al-Berit. I nogle oversættelsers margin bliver dette navn forklaret til "pagtens idol".

Det hebræiske ord for mand er "iysh" eller "ish". I det originale hebræiske sprog skrev man aldrig vokalerne, så hvis man udelader vokalen "e" i ordet berith men beholder "i" for at bevare "y" lyden, så har vi det hebræiske omdannet til det engelske "brit".

Imidlertid udtalte hebræerne aldrig "h". Selv i dag vil de fleste hebræer udtale navnet Shem som Sem. Lejlighedsvis benyttes denne oldtidsskik også i moderne britisk sprog. De undlader "h" hvor det hører til, og bruger det, hvor det ikke har hjemme - og denne skik kommer helt tilbage fra deres hebræiske forfædre. Det hebræiske ord for pagt bliver altså i dets engelske form udtalt som "brit", og ordet for pagts-folket bliver dermed til British, og det er dem der bebor de Britiske Øer!

Israels Hus skulle ikke alene miste sin identitet men også sit navn. Det ville få et nyt navn og ville ikke længere være kendt under navnet Israel, som Gud så tydeligt siger i Esajas 62:2, der handler om disse sidste tider. Gud sagde til Abraham: "... thi efter Isak skal dit afkom nævnes". Det samme er gentaget i Romerbrevet 9:7 og Hebræerbrevet 11:18. I Amos bliver de nævnt som "Isaks Hus". De stammer fra Isak og er derfor Isaks sønner. Undlad "I" i Isak (vokaler skrives ikke i hebræisk stavning) og vi har det nutidige navn Sak's sønner. Vi staver det Saxos. Dr. W. Hold Yates fra Yale Universitet udtaler, at ordet Saxos kommer fra Isaks sønner ved at man undlader "I".

Dan, "en slange ved vejen"

Hvis det var Den Evige Guds hensigt, at det forsvundne Israel skulle opspores i disse sidste tider, skulle vi da ikke kunne forvente nogle tegn og vejmærker langs den rute oldtidens Israel rejste, da de forlod Assyrien - landet hvortil de var blevet ført som fanger.

Gud Den Evige henvender sig til Efraim (vers 20) og siger i Jeremias 31:21 "Rejs dig vejviser sten, sæt mærkesten op, ret din tanke på højvejen, vejen du gik ..." I Biblens skrifter finder vi vejmærkerne og tegnene de satte langs vejen de gik.

I 1. Mosebog 49:17 profeterer Jakob, hvad der skal ske med hver enkelt stamme. "Dan blive en slange ved vejen." En anden oversættelse, der er bedre, siger "Dan skal blive en slanges spor." Det er et vigtigt faktum, at Dans stamme, en af de ti, opkaldte hver sted de kom til efter deres stamfader Dan. Dan fik territoriet ved Middelhavskysten vest for Jerusalem i eje, efter at være kommet ud af ørkenen. "Men danitternes område blev dem for trangt; derfor drog danitterne op og angreb Lesjem, indtog det og ... gav Lesjem navnet Dan efter deres stamfader Dan" (Josua 19:47).

I Dommerbogen 18:11 og 12 står skrevet, at danitterne tog indtog Kirjat-Jearim, "derfor kalder man endnu den dag i dag dette sted for Dans Lejr." Lidt senere indtog den samme styrke på 600 bevæbnede danitter Lajisj, "og gav den navnet Dan efter deres stamfader..." (vers 29). Som man kan se, efterlod disse danitter deres spor som en slange ved vejen -- de satte vejmærkerne, som man kan spore dem efter den dag i dag.

Husk, at på hebræisk skriver man ikke vokalerne. Vokallyden bliver sat til i udtalen, således ville den engelske version af Dan blive skrevet dn. Det ville blive udtalt som dan, den, din, don eller dun -- alligevel er det stadig det originale hebræiske navn.

Dans stamme var altså bosat på to forskellige lokaliteter i Det Hellige Land før landsforvisningen til Assyrien. Den ene del boede langs kysten vest for Jerusalem og beskæftigede sig hovedsageligt som sømænd, som det står, "...hvi søgte han fremmed hyre?" Da Assyrierne indtog Israel, stak danitterne til søs i deres skibe og sejlede vest på ud igennem Middelhavet og derefter nordpå til Irland. Kort før sin død profeterede Moses om Dan: "Dan er en løveunge, som springer frem fra Basan" (5. Mose. 33:22). Og David sagde om Dan: "Han driver Tarsis' skibe med østenvinden". Østvinden rejser vestpå. Lang Middelhavets kyster efterlod de deres vejmærker i navne med: den, don og din. På den spanske halvø har vi *Medina* og *Sidonia* den dag i dag.

De irske historiske annaler fortæller, at de første til at nedsætte sig på Øen netop omkring den tid, var "tuatha de danaans" som oversat betyder "Dans stamme". I Irland finder vi mange vejmærker: Dan's-laugh, Dan-soer, Dun-dalke, Dundrum, Donegal Bay, Donegal City, Dunglow, London Derry, Dingle, Dunsmore (der betyder flere danitter), osv. Ordet Dunn på det irske sprog, betyder det sammen som Dan på hebræisk, nemlig "dommer".

Sporene der fører over land

Den nordre del af Danitterne blev drevet i fangenskab til Assyrien sammen med resten af de ti stammer. De forlod senere Assyrien over land.

Efter at have forladt det assyriske fangenskab bosatte de sig for en tid lige vest for Sortehavet. Det ved vi fra det faktum, at dette land grænser mod syd til Makedonien og Dardanellerne og mod nord til floden Donau. Her finder vi også floderne Dnieper, Dniester og Don.

I både gamle og nyere geografier finder vi følgende vejmærker: Donau, Daninn, Danaster, Dandari, Danez, Don, Dan, Udon, Eridon hele vejen til Danitterne i Scandinavien. Danmark betyder Dans mærke.

Da de kom til De Britiske Øer, satte de vejmærker med navnene Dundee, Dunkirk, Dunbar, Dunraven i Skotland og Edinborg dets hovedstad. Den Britiske hovedstad er London og dan, don og dun forekommer lige så ofte som i irske navne.

Således satte Dan vejmærker som "en slanges bugtende spor", der leder direkte til De Britiske Øer.

Irlands oldtids sagaer

Lad os nu tage et kig ind i de gamle sagaer, legender og oldtidshistorien i Irland, for der kan vi finde scenen, der fortæller om "Jeremias' omplantning", og lokaliteten hvor de forsvundne ti stammer opholder sig på nuværende tidspunkt.

Irlands officielle oldtidshistorie er noget vag, men sammen med legenderne bliver den mere forståelig. Og har man Biblens historie og profeti i hukommelsen, kan man let skille legender fra virkelig historie. Ser man bort fra det, der uden tvivl er legende, udleder man fra flere sider af Irlands historie følgende: Før eller omkring år 700 f.Kr. ankom en stærk koloni, der kaldte sig Tuathe de Danaan (Dans stamme), i skibe. De drev de daværende stammer ud og bosatte sig.

Senere, omkring 585 f. Kr. (datoen for Jeremias' omplantning), kom der en ældre hvidhåret patriark, der til tider blev omtalt som en helgen, til den nordligste provins Ulster i Ireland. Han havde en prinsesse med sig, en kongedatter fra Østen, og en rejsefælle der hed "Simon Barach". Det staves forskelligt i forskellige historier som Breck, Barech og Brach. Prinsessens navn "Tephi" var et hebræisk kælenavn, hendes fulde navn var Tea-Tephi.

Dette kongelige selskab medbragte nogle særegne ting. Der var bl.a. en harpe, en ark og en vidunderlig sten der hed "Liafail" eller "skæbnesten". Det er bemærkelsesværdigt, hebræisk læses fra højre til venstre og engelsk modsat, at stenen hedder Liafail læst både forfra og bagfra!

Et andet bemærkelsesværdigt sammentræf -- eller er det kun sammentræf? -- er, at alle kongerne i Irlands, Skotlands og Englands historie er blevet kronet siddende på denne sten. Også den nuværende Dronning. Indtil for ganske nylig har denne sten haft sin plads i Westminster Abby i London, og kroningsstolen var bygget over den. Den havde logoet "Jakobs hovedgærde sten" (1. Mose. 28:18). For nylig er stenen blevet returneret til Skotland, med garanti for, at den vil blive udlånt til den næste kroning af en monark i England.

Den hebræiske prinsesse blev gift med en ung prins ved navn Herremon, som senere blev konge i oldtidens Irland. Denne konges og hans hebræiske prinsesses afkom fortsatte på tronen i Irland, og deres dynasti forblev ubrudt, indtil det blev overflyttet og plantet i Skotland og senere igen overflyttet og plantet igen i London i England, hvor dette samme dynasti fortsætter den dag i dag ved Dronning Elizabeth II af Storbritannien.

Det er også et faktum at Kong George, Dronning Elizabeths far, blev kronet af Biskoppen af Canterbury i en ceremoni, der blev udsendt i radio over hele verden, som "Konge af Israel". HVORFOR?

Kronen, som Kong Hermon og de følgende monarker af Irland bar, havde tolv spidser. Igen spørger vi, HVORFOR?

Dronning Elizabeth på Davids trone

Efter at have kædet Biblens historie og profetier sammen med Irsk historie, kan nogen da være i tvivl om:

At denne hebræiske prinsesse var Judas Kong Zedekias' datter, og dermed arving til Davids trone? -- At den gamle patriark var Jeremias og Baruch hans rejsefælle og sekretær.

At Kong Hermon nedstammede fra Zerah og her giftede sig med en datter af Parez og dermed helede det gamle brud? (Mange jøder, der ikke tog tilbage til Jerusalem efter de 70 år, rejste sammen med de ti stammer nordvest).

At første gang Davids trone blev overdraget var af Jeremias, der PLANTEDE den i Irland? Anden gang flyttet og plantet i Skotland og endelig en tredje gang plantet i London. Derfra kan den ikke blive overdraget eller flyttet igen INDTIL Kristi genkomst, hvor tronen atter skal overdrages og plantes tilbage i Jerusalem.

Kong Georg, Dronning Elizabeths afdøde far, var i besiddelse af et dokument, der oplyste om hans forfædre, hver eneste generation tilbage til Hermon og Tefhi, til Zedekias, videre til David og igennem Biblens genealogiske stamtræ helt tilbage til Adam! (Redaktøren note: Herbert W. Armstrong havde også et kopi af dette dokument.)

Når Kristus kommer tilbage til jorden for at sidde på denne trone, vil det være en eksisterende, levende trone (Lukas 1:32). Gud Ord står stadig til troende! Den Almægtige Gud holder sine løfter!

Syvende Del

En Nation og En Sammenslutning af Nationer

Vor tids mest overvældende opfyldelse af Biblens profetier, der beviser guddommelig oprindelse og inspiration, er den pludselige tilblivelse af to nationer -- eller rettere sagt EN NATION og EN SAMMENSLUTNING AF NATIONER -- der fra at være relativt ukendte, hurtigt vinder position som verdensmagt og besidder rigdomme uden fortilfælde, og det i løbet af kun ca. 200 år!

"Storbritanniens Commonwealth" (Sammenslutning af Nationer) er den eneste sammenslutning af den art i verdenshistorien. Kunne Briterne nøjagtigt opfylde førstefødselsrettens specifikationer, uden også at være indehavere af samme?"

"De Forenede Stater" udviklede sig hurtigt med nationale ressourcer og rigdom, men blev verdensmagt på et senere tidspunkt end Britisk Commonwealth, det blev først en verdensmagt ved slutningen af 1. Verdenskrig."

"Det fremgår tydeligt af den døende Jakobs profetiske velsignelser, at Efraim og Manassa til en vis grad skulle arve førstefødselsretten sammen; de skulle følges ad lang tid for til sidst at skilles."

"I 1. Mosebog kapittel 48, gav Jakob førstefødselsretten til Josefs to sønner, han talte til dem begge samtidig. Til sidst talte han til dem hver for sig -- Manassa skulle blive til en stor nation; Efraim skulle blive til en "mangfoldighed af folkeslag!"

Velsignelserne tilbageholdt i 2520 år

I det seksogtyvende kapittel i 3. Mosebog fik Israel, der dengang var én nation med tolv stammer, det løfte fra Den Evige Gud, at hvis de ville følge hans civile statutter og love, adlyde hans bud og forordninger, ville de med det samme arve og modtage de umådelige nationale rigdomme som førstefødselsretten indebar. Gud lovede at velsigne deres land, give dem regn, gøre dem rige og lykkelige. De skulle blive så magtfulde, at ingen fjende kunne true dem ... fem israelitter skulle forfølge hundrede, og hundrede af dem skulle jage titusind på flugt.

Men i vers 14 advarer Gud dem og fortæller dem, at hvis de er ulydige, ville de blive slaver i andre nationer og blive straffet som nation -- førstefødselsretten ville blive tilbageholdt i 2520 lange år! (versene 18, 21, 24 og 28).

Kun en kort tid fulgte israelitterne Guds veje. Det varede ikke længe, før de havde adopteret kultur- og levestil fra hedningerne i nabolandene omkring dem. Da Salomon døde, afviste Israel hans efterfølger som konge og udskilte sig fra Juda, for at følge deres egen nyvalgte Kong Jeroboam. Dermed blev de 12 stammer delt op i to selvstændige nationer

Israels Hus syndede først, og efter syv forskellige dynastier der begyndte med Jeroboam efterfulgt af nitten konger, (ikke Davids dynasti som blev i Juda) blev Israel landsforvist fra deres hjemland Samaria og drevet som fanger til Assyrien. Således begyndte de 2520 lange år i 721 f. Kr. med forvisning fra deres førstefødselsret.

Det skal understreges, at Efraim og Manassa ikke kunne besidde førstefødselsretten, før deres nationale straf på 2520 år var overstået. Dermed straffede Gud folket for deres synd, men han holdt sine løfter til Abraham. Løfterne kunne kun blive opfyldt, efter at straffen var udstået. Israels Hus blev sendt i fangenskab til Assyrien i 721 f. Kr. og kunne derfor ikke komme i besiddelse af den umådelige rigdom og resurser som førstefødselsretten indebar inden de 2520 år var gået, altså indtil 1800 e. Kr.

Hvordan var løftets ordlyd

Bemærk igen løftets ordlyd: "...Et folk, ja folk i hobetal skal nedstamme fra dig ..." (1. Mose 35:9-12). Bid mærke i, at da den døende Jakob (Israel) gav velsignelsen og overdrog førstefødselsretten til Efraim og Manassa, Josefs sønner, sagde han: "Så at mit navn

og mine fædres navn ... må blive nævnet ved dem" (1. Mose. 48:16). Fra dette tidspunkt er det dem og ikke Jøderne, der retmæssigt bærer navnet "Israels Hus". Jakob tilføjede: "... og de må vokse i mængde i landet!"

Derefter talte han om Manassa og hans afkom alene, og profeterede: "...Også han skal blive til et folk (nation), også han skal blive stor; men hans yngre broder skal blive større end han, og hans afkom skal blive en mangfoldighed af folkeslag (en sammenslutning eller commonwealth af nationer)!" (vers 19).

I 1800 e. Kr. var England og De forenede Stater små og ubetydelige imellem verdens nationer. England bestod af de Britiske Øer, en meget lille del af Indien og lidt af Canada. De Forenede Stater udgjorde de første tretten kolonier og tre stater. Ingen af dem havde hverken magt eller stor rigdom.

Men i begyndelsen af 1800 begyndte disse to små nationer at spire og vokse i umådelige nationale rigdomme, som ikke har nogen parallel i verdenshistorien. Snart var De Forenede Stater den største selvstændige Nation på jorden. Det Britiske Imperium spredte sig omkring i verden, indtil det var så omfangsrigt, at solen aldrig gik ned i deres besiddelser. Canada, Australien og Sydafrika fik status med egne regeringer -- de blev frie og selvstændige -- en sammenslutning af nationer der blev holdt sammen, ikke med legal regering, men under Davids Trone!

Det Britiske Commonwealth er den eneste SAMMENSLUTNING AF NATIONER, der nogensinde har eksisteret i hele jordens historie. Kunne de så fuldstændig opfylde hver enkelthed i førstefødselsretten uden at være folket der besidder den?

De Forenede Stater er Manassa

Nogle vil måske erkende at Storbritanien er Efraim, men stille spørgsmålstejn ved Manassa som De Forenede Stater! Hvordan skulle det kunne lade sig gøre?

Ud fra den døende Jakobs profetiske velsignelse er det tydeligt, at Efraim og Manassa i stor udstrækning skulle arve førstefødselsretten sammen. De skulle følges ad i lang tid, for til sidst at skilles. I 1.Mosebog 48 giver Jakob velsignelsen til de to sønner og taler til dem begge samtidig, men til sidst taler han til dem hver for sig -- Manassa skulle blive en singulær stor nation og Efraim en sammenslutning af nationer.

Jakob profeterer om de sidste tider og siger: "Et yppigt vintræ er Josef, et yppigt vintræ ved kilden, ranker slynger sig over muren" (1.Mose. 49:22). Med andre ord, Josef -- Efraim og Manassa tilsammen -- skulle blive et koloniserende folk i de sidste tider. Deres kolonier over hele jorden skulle blive som grene, der strækker sig ud af de Britiske Øer. Briterne har opfyldt denne forudsigelse. Lad os igen gå til Esajas kapittel 49. Vers et adresserer han "fjerne strande" og i vers tre "min tjener Israel". Spring nu til vers 19: "Thi dine tomter og grusdynger, dit hærgede land - ja nu er du dine beboere for trang; de (Assyrienerne) som åd dig, er borte." På dette tidspunkt er det, at de skal kolonisere og rankerne går over muren -- længe efter at de havde forladt Assyrien og befandt sig langt borte derfra.

"End skal du høre dem (kolonierne) sige, din barnløsheds børn (tretten kolonier som blev til USA): 'Her er for trangt, så flyt dig, at jeg kan sidde' (vers 20).

Israel på Øerne langt væk fra Assyrien mister her sin første koloni. Hendes andre børn udvider og koloniserer, efter at hun havde mistet sine første folk. Den første koloni hun "mistede" -- som løsrev sig -- eftersom Manassa til sidst skulle udskille sig fra Efraim -- fik navnet New England og lå i De Forene Stater. Sammen var Efraim og Manassa vokset til mangfoldighed og skulle, som Jakob havde forudsagt i 1. Mosebog kapittel 48, splitte sig op i to nationer.

Mange kan ikke forstå, hvordan De Forenede Stater kan være Manassa, når så stor en del af amerikanerne kommer fra mange andre nationer udenfor England. Svaret er: En stor del af Manassa blev sammen med Efraim, indtil New England udskilte sig, og forfædrene skulle sigtes blandt alle folkene, som man sigter med sold, uden at et korn falder til jorden (Amos 9:9). Amerikanerne blev sigtet igennem mange nationer. Efraim og store dele af Manassa emigrerede sammen til England, men mange af Manassa filtrerede ind i andre nationer, som de ikke forlod, indtil de ankom som emigranter til De Forenede Stater, og efter at New England kolonien var blevet en selvstændig nation. Dette betyder dog ikke, at alle udlændinge der er emigreret til USA er efterkommere efter Manassa, men der er ingen tvivl om, at mange er. Israel har altid modtaget hedninger som ved at gifte sig og leve i deres land er blevet af Israels Hus.

Således er De Forenede Stater blevet Verdens Smeltedigel. Det kan ikke modsiges og er faktisk bevis for, at amerikanernes stamfader er Manassa.

Beviserne er overvældende. Manassa skulle separeres fra Efraim og blive til den rigeste og mægtigste nation i verdenshistorien. Kun amerikanerne har opfyldt denne profeti. De var i begyndelsen 12 stammer. Josef var en af disse tolv men blev delt op i to stammer (Efraim og Manassa). Manassa udskilte sig, blev en selvstændig nation (De Forenede Stater) og dermed en trettende stamme. De Forenede Stater startede med tretten kolonier. Er det kun et tilfældigt sammentræf?

Førstefødselsrettens rigdom

Læs 1. Mosebog 22:17 og 24:60 igen. Eftersom førstefødselsretten tilhører disse to nationer, ville fjendernes porte være søpassager såsom Gibraltar, Suez, Singapore, Panama Kanalen, osv. Alle sådanne porte (passager) i hele verden er i engelsk eller amerikansk besiddelse. Endnu et bevis for, at de er nutidens Israel. Disse er ikke alene nutidige strategiske passager men er også blevet verdens største militærbaser.

Bemærk nu i 1. Mosebog 39:3-23: "Men Herren var med Josef, så lykken fulgte ham ... Herren lod alt, hvad han fortog sig, lykkes for ham" (vers 2-3). Og Gud har fortsat været med Josefs afkom og gjort dem rige og frugtbare.

Bemærk nu hvad Moses profeterede lige før han døde. Det var en velsignelse til hver af de tolv stammer i de sidste tider. Til Josef sagde han: "Hans land er velsignet af Herren med det kosteligste fra himlen oventil og fra dybet som ruger forneden, med det kosteligste, solen frembringer, med det kosteligste måneskiftet fremkalder, med det bedste fra de ældgamle bjerge og det kosteligste fra de evige høje med det kosteligste af jorden og dens fylde og nåde fra ham, der boede i tornebusken. Det skal komme over Josefs (Efraim og

Manassa) hoved, over issen på ham som hersker blandt sine brødre. Som den unge okse er hans højhed, som vildoksen er hans horn (Storbritanniens skjold har vildoksens horn); med dem nedstøder han folkene så vidt som jorden strækker sig. Sådan er Efraims titusinder, sådan er Manasses tusinder" (5. Mosebog 33:13-17).

Hvem der så end er Efraim og Manasse i dag, skal de være i besiddelse af jordens bedste landbrug, minedrift og anden rigdom -- de store guld- og sølvminer, jern, olie, kul, tømmer og andre resurser. Hvilke nationer opfylder disse profetier? Det er selvfølgelig England og Amerika. Over halvdelen af jordens dyrkbare landbrugsjord i tempererede zoner ligger i disse to store nationer alene! Den rige landbrugsjord i Mississippi Dalen, det store hvide område i den nordvestlige del, Canada og Australien; de enorme skovområder; guldminerne i Sydafrika, Australien, Alaska og De forenede Stater; kulminerne i England og USA; naturlige vandfald der frembringer Elkraft; de rige industriområder i England og den østlige del af USA; den bedste frugt fra Stillehavskysten og Florida osv. Hvilken andre nationer besad nogensinde sådan materiel rigdom?

Det mest bemærkelsesværdige er, at næsten hele denne rigdom er skabt siden år 1800 e. Kr. og på kun ca. 200 år!

De nuværende statistikker

Har Gud virkelig opfyldt sine løfter til Josefs afkom i hele sit omfang? Hvad med nutiden fra 1800 e. Kr. og til nu -- løfterne om den bedste frugt under solen, rigdommene fra de ældgamle bjerge og jordens overflod?

Stålmagnaten Charles M. Schwab talte for Massachusetts Bankers Association den 5. Januar 1921: "Vore Forenede Stater er blevet velsignet af Gud, med alt det der har gjort os til den største industri- og handelsnation i verden."

I 1950 var hele verdens produktion af olie næsten 3.800 millioner tønder, deraf var over halvdelen, næsten 52% udvundet i USA. Sammen med Storbritannien producerede USA 60% af al råolie, uden at tage de udenlandske investeringer i olieudvinding i betragtning. I 1966, året for den officielle død af Det Britiske Imperium, -- da lukkede man dørene til Det Britiske Koloni Kontor i London -- var de 60% reduceret til 32%.

Britisk og Amerikansk minedrift producerede tre fjerdedele af verdens stål i 1950 -- USA alene stod for 60% eller 105.200.000 tons i 1951. USA producerede 1 1/3 mere råjern end alle andre nationer tilsammen

I 1966 var dette rigdoms indeks faldet til en tredjedel (33,6%) af stålproduktionen og kun 17,8% (en sjettedel) af råjern.

USA besad næsten 95% af verdens nikkel (mest fra Canada); 80% af verdens aluminium; 75 af zink. Men allerede i 1966 var det faldet til 3,6% af verdens nikkel; 40,2% af aluminium; 12,4% zink.

Storbritannien dominerede fuldstændig verdens produktionen af krom (fra Sydafrika) i 1950. Tilsammen producerede Storbritannien og USA to tredjedele af verdens gummi og dominerede i kobber, bly, tin, bauxit og andre udskillelser fra ædelmetaller. Ved

udgangen af 1966 producerede de kun 2,3% af verdens krom, 23,4% kobber, 9,9% bly, 6,3% bauxit og ingen tin.

Storbritannien producerede 2/3 af verdens guld -- omkring 266.000.000 pund i 1950 -- på samme tid havde USA tre gange så stor guld reserve som resten af verden tilsammen. Men 16 år senere, i 1966 var Staternes guld reserve blevet drænet så meget, at dollaren var i alvorlig fare. I dag har De Forenede Stater ikke længere gulddækning for dollaren.

Af hele verdens produktion og konsum af elektricitet producerede disse to stater 2/3 -- USA 283.000 million kWh i 1948 og Storbritannien og Canada mere end Rusland, Tyskland og Frankrig tilsammen. Dette var i 1966 faldet til kun 20,1%!

(De ovenstående statistikker er taget fra bogen "De Forenede Stater og Storbritannien i Profetierne" skrevet af Herbert W. Armstrong, 1980 udgave).

Efraim og Manassa har nydt materielle velsignelser og luksus som kun konger, prinser og de rigeste klasser i andre nationer nogensinde har været i stand til.

Hvordan skete det

Hvordan kom de i besiddelse af denne umådelige rigdom på jorden? Var det ved egen menneskelig visdom, forudseenheden, energi, kunnen og magt?

Lad os lade Abraham Lincoln svare:

"Vi finder os selv i fredelig besiddelse af den skønneste portion på jorden i form af frugtbarhed, fortræffelig territorium og sund klima ... vi ... opfatter os selv som legale arvinger til disse fundamentale velsignelser, for vi sled ikke for at tilvirke det således eller for grundlæggelsen deraf."

Denne storslåede præsident gentog det samme i 1863, da han udråbte en dag til faste og bøn: "Det er nationernes såvel som folkenes opgave, at besidde deres lande som Gud har givet dem, og indrømme, at kun de nationer, som holder Gud som deres Herre, er velsignede: ... Vi har formeret os talrigt, vi er vokset i velstand og magt som ingen anden nation i verden; MEN VI HAR GLEMT GUD! Vi har glemt den nåderige hånd, der har bibeholdt os fred, og formeret og overvældet os med rigdom og styrke; vi har i vore indbildske hjerter forestillet os, at disse velsignelser kommer fra vor egen overordnede visdom og evne."

Lincoln kunne se, at nationen havde glemt Gud -- et folk fuld af succes som ikke engang skyldtes deres egen indsats -- et folk der selv tog hele æren. Denne kloge præsident kaldte til FASTE og BØN og til foran Gud at indrømme nationens synd. USA' skæbne hang i en tynd tråd på dette tidspunkt. Gud hørte og svarede folket da de bad og fastede. Nationen blev sparet!

Abraham Lincoln vidste, at de store materielle velsignelser ikke var fortjent, men var en gave fra Abraham's, Isaks og Israels (Jakobs) Gud.

Også nu i dag bør vi forstå og vide, at vi har fået alle disse uhørte rigdomme, fordi Gud lovede det ubetinget til Abraham. Han gav disse løfter til Abraham, **FORDI ABRAHAM ADLØD GUD, HOLDT HANS LOVE OG BUD**. Førstefødselsrettens velsignelser blev ikke indfriet til forfædrene i Moses tid eller derefter, fordi de nægtede at adlyde Guds love og veje.

Selv i vore dage advarer Gud os igennem mange profetier Biblen, i bøgerne der er skrevet af Esajas, Jeremias, Ezekiel, Mika og mange andre, at medmindre vi, nu i vor generation, **OMVENDER OS** fra synd og vender os til Ham i faste, med tårer og inderlig bøn. Da vil Han ødelægge vore byer og alle vore fæstninger ved fjenders sværd; Han vil straffe os ved den grusomes hånd; vi skal blive invaderet, slået og reduceret til slaver! **GUD HJÆLPE NATIONERNE TIL AT LYTTE TIL DENNE ADVARSEL!**

Vi spørger nu her til sidst, hvis Storbritannien og USA ikke er af Israels Hus -- de såkaldte forsvundne ti stammer -- velstående Josef-Israel med førstefødselsrettens velsignelser som skulle blive indfrie fra 1800 e. Kr., **HVEM ELLERS KAN DET DA VÆRE?**

Ingen anden selvstændig nation eller sammenslutning af nationer besidder eller kan komme til at besidde disse velsignelser fra førstefødselsretten -- for disse to har nær ved 3/4 af alle råmaterialer, ressourcer og rigdomme af hele den runde jord, og resten af jordens nationer besidder kun en lille del tilsammen.

Har du kendskab til stærkere beviser for guddommelig inspiration og åbenbarede ord end Den Hellige Bibel, Guds eget levende Ord? Kunne dødelige mennesker, uden guddommelig inspiration, have skrevet profetierne vi har gennemgået i denne artikel -- kunne nogen statsmand have virkeliggjort disse **LØFTER TIL JOSEF-ISRAEL** efter 2520 års forløb, og bringe dem til indfrielse til den nøjagtige fastsatte dato? (År 1800). Har noget menneske en sådan magt? Dette er ikke små trivielle løfter, men løfter om besiddelse af de største rigdomme og natur resurser på denne jord.

Forelæg dine ateistiske og agnostiske venner disse fakta som udfordring. Bed dem svare hvis de kan, om der er andre magter, som ikke er Den Evige Gud, der ville have været i stand til at skrive disse løfter ned for flere tusinde år siden, og på den nøjagtige dato meget, meget senere bringe dem til opfyldelse!

Hvordan kan enhver amerikaner og englænder -- enhver engelsktalende arving til Guds mest udsøgte materielle velsignelse -- foran en sådan formidabel overvældende opfyldelse af profetierne -- sådan en frygtindgydende demonstration af magt og væld og af Guds trofasthed -- acceptere at deltage i disse velsignelser, og alligevel skødesløst ignorere Guds **ADVARSEL**? Vore synder er i dag stigende, og vi glemmer at gå på knæ foran Den Almægtige Gud og angre og trygle i dybtfølt bøn for nationerne, og på enhver måde hjælpe med at advare om den overhængende fare, der synes umulig at forestille sig.

Vi kan undgå denne afstraffelse

Gud advarer os igennem profetierne om, at vor synd er i hurtig udvikling. Og det er tid at indse det, nu i dag! Det fremmede, fjendske sværd har allerede angrebet os.

Redaktørens notat: Vi har allerede set uhørt katastrofe 11. September 2001, hvor USA's fæstning, Pentagon, og to af de største symboler på landets rigdom, Twintowers i New York, blev angrebet. Guds profetiske advarsler synes ikke længere kun at være højtravende fundamentalistiske deklamationer.

Hjælp os Gud til at vågne op, før end det er for sent!

Gud hjælpe vore ledere til at se det som Abraham Lincoln forstod -- og til at kalde Israels nationer, som Lincoln gjorde det, til dybtfølt, dødsens alvorlig faste og bøn -- til, ligesom Præsident Lincoln, at fastsætte en bestemt dag til at bekende vor synd foran Gud -- til omvendelse -- og bede Gud om at gribe ind, hjælpe og redde os -- til at lægge vor sag i Hans Hånd og stole på Ham.

Redaktørens note: Siden 11. September 2001, har USA og dets brødre i De Britiske Nationer sørget over de dødelige resultater af dette afskyelige terrorist angreb. Alligevel, på trods af sorgen, har de ikke påbegyndt nogen proces til at vende sig fra deres synd -- synderne der er grund til, at deres Gud, som har overvældet dem med så mange velsignelser, ikke mere beskytter dem. Derfor er det indlysende, at fordi de ikke har omvendt sig fra at bryde Guds love, at fremtiden vil bringe endog værre straf til dem.

"Men hvis du -- du der nu læser dette, du som individ -- frivilligt vil modtage korrektion af Guds Ord, for at denne forfærdelige straf ikke skal ramme dig; hvis du vil omvende dig, fordi du bliver klar over, hvor uendelig mange afveje du har gået; hvis du kan se dig selv som du i virkeligheden er -- som en rebelsk, ugudelig person; og hvis du kan underlægge dig vor kærlige, nådige og Almægtige Gud -- underlægge dig uden betingelser og gå til Gud igennem den levende Jesus Kristus, der er din personlige Frelser -- da skal disse plager ikke komme nær dig" (Salme 91:8-11)! "... så I må blive i stand (værdige) til at undfly alt dette, som skal ske, og til at bestå for Menneskesønnen" (Lukas 21:35-36).

"Du skal tage dine egne bestemmelser! Hvis du undlader at tage beslutning, da har du valgt forkert! Vi ved dog alt for godt, at de fleste mennesker vil tage denne alvorlige advarsel let -- vil glemme den -- vende sig til andre interesser, der i sammenligning ikke er vigtige! Derfor vil vor kærlige, retfærdige, alvidende og almægtige Gud tage de ubetydelige modinteresser bort og give intens korrektion, som endelig vil bringe til fornuft, og de vil omvende sig til Ham og Hans veje, som vil frembringe evig lykke og overflod af velsignelser!"

"Det er ikke nødvendigt at lide denne intense straf som aldrig har set sin lige i menneskets historie. Igennem Guds vejledning og autoritet har jeg lagt sandheden foran dig! At negligere den vil bringe ubeskrivelig tragedie!"

"Valget er dit eget!"

(Ovenstående er taget fra 1980 udgaven af Herbert W. Armstrongs bog "De Forenede Stater og Storbritannien i Profetierne").

✉ **Le Siècle à Venir asbl**
Allée du Grand Chéniât, 30
B6280 – Loverval
Belgium

☎ (32) 071-221.308

📠 (32) 071-221.389

💻 le.siecle.a.venir@brutele.be